Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare, Tôrgulŭ Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare, Tôrgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescŭ în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Donneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat: în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(NUMĔRŬ DE DUMINECĂ 11)

„Gazeta" ese în fiă-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-riĭ de Duminecă 2 fl. pe anŭ.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
a administraţiune, piaţa mare, Tôrgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 58.—Anulŭ LVI. Braşovŭ, Duminecă, 14 (26) Martie 1893.

Adunarea de protestare din Braşovŭ.

(Raportŭ specialŭ alŭ „Gaz. Trans")

Braşovŭ, 13 (25) Martie.

Erĭ s'a ţinutŭ în sala hotelului „Nr. 1" din Braşovŭ adunarea alegĕtorilorŭ românĭ din oraşulŭ şi comitatulŭ Braşovului pentru a protesta în potriva proiectatei întroducerĭ a căsĕtoriei civile obligătóre şi a matriculelorŭ de statŭ.

Deşi timpulŭ încâtva nevaforabilŭ, totuşĭ adunarea a fostŭ peste aşteptare cercetată de alegĕtorii românĭ, din întregŭ comitatulŭ, carĭ au umplutŭ cu desĕvêrşire sala cea mare dela hotelŭ „Nr. 1." aşa că rarŭ amŭ putut vedé adunaţĭ la unŭ locŭ atâţĭ inteligenţĭ şi ţĕranĭ românĭ din tóte părţile comitatului Braşovŭ. Bine era representată în deosebĭ preoţimea nóstră.

Adunarea a deschis'o la 10½ [illegible]

[illegible] căci după dog-mele religiei nóstre, cununia este o taină şi acéstă taină se sĕvêrşesce cu mare sfinţeniă în biserică, înaintea lui Dumneḑeu. Ajungêndŭ însĕ proiectulŭ guvernului lege, căsĕtoria se va sĕvêrşi înaintea unui funcţionarŭ alŭ statului în limba unguréscă. Acestŭ funcţionarŭ va puté fi de orĭ ce religiă şi de orĭ ce némŭ, póte chiar evreu.

Vedemŭ déră, că suntemŭ în pericolŭ de a ni-se lua şi acéstă ultimă mângăiere, ce o aflămŭ în biserică, amestecându-se acea politică urgisită chiar în lăcaşurile nóstre sfinte.

Proiectulŭ de lege pentru matricule, ce se ḑice, că e deja pregătitŭ, va dispune, ca pentru viitorŭ tóte protocólele şi actele bisericescĭ sĕ se pórte de sluşbaşĭ ai statului şi prin urmare în limba maghiară. Ce pericolŭ va resulta din acéstă disposiţiune îşĭ póte închipui orĭ ce omŭ, décă se va cugeta la scopulŭ, ce se intenţionéză. Gândiţi-vĕ numai, cum va petrece unŭ sluşbaşŭ streinŭ, care nu va cunósce limba română, numele şi conumele în matricule? Aceste nume vorŭ fi schimonosite, ba chiar cu deadinsulŭ maghiarisate, éră Românulŭ nu-şĭ va mai cunósce numele sĕu adevĕratŭ în matriculele statului. (Aşa e! Aprobărĭ.)

Nu Vĕ mai amintescŭ alte neajunsurĭ, precum cheltuelĭ zadarnice pentru lefurile unui roiu de sluşbaşĭ puşĭ anume pentru aceste afacerĭ, carĭ aḑĭ se pórtă fără nicĭ o cheltuială.

Una însĕ mai amintescŭ, pentru ca sĕ fimŭ în clarŭ despre adevĕratulŭ scopŭ ce-lŭ au cei ce pregătescŭ aceste legĭ: este invederatŭ, că scopulŭ este numai şi numai de a destrăma creştinii de biserică şi naţiune pe tóte căile posibile. (Aprobărĭ.)

Aceste puţine cuvinte, cu carĭ mi-am luatŭ voiă a vĕ întêmpina, credŭ, că suntŭ de ajunsŭ, pentru ca sĕ vĕ convingeţĭ, câtŭ este de importantŭ ca sĕ discutămŭ împreună acéstă cestiune cardinală şi sĕ luămŭ şi noi o posiţiune resolută faţă de ea.

'Mĭ ţinŭ încă de-o datoriă, ca în numele convocatorilorŭ sĕ vĕ mulţămescŭ pentru participarea atâtŭ de numĕrósă şi, rugându-vĕ sĕ pertractaţĭ obiectele anunţate cu tótă liniştea şi seriositatea, declarŭ adunarea de deschisă. (Aplause)

După cuvêntulŭ de deschidere, s'a procedatŭ la constituirea adunărei. Adunarea a alesŭ cu aclamaţiă de preşedinte pe părintele protopopŭ *Bartolomeiu Baiulescu*, secretarĭ pe d-nii *Traianŭ H. Popŭ* şi *Romulŭ Verzea*, verificatorĭ ai protocolului adunărei pe domnii *Sterie Stinghe* şi *George Navrea*. Poliţia era representată prin d-lŭ comisarŭ *Laurenţiu Maximilianŭ*. Mai târḑiu venì sĕ asiste şi d-lŭ căpitanŭ alŭ poliţiei.

Preşedintele deschide apoi discusiunea asupra celorŭ douĕ puncte din programŭ: *căsĕtoria civilă obligătóre* şi *matriculele de statŭ*, rugândŭ pe toţĭ aceia, carĭ vréu sĕ facă propunerĭ cu privire la aceste puncte dela ordinea ḑilei, sĕ le anunţe mai înainte biuroului.

Primulŭ vorbitorŭ a fostŭ on. d-nŭ preotŭ *Iosifŭ Comanescu*, a căruia cuvêntare a fostŭ, în resumatŭ, cam de acestŭ cuprinsŭ:

Onorată adunare! Prin desele schimbărĭ de cabinete ministeriale din patriă, în locŭ de a se mai muia córda suferinţelorŭ, ea totŭ mai tare se întinde. Actualulŭ cabinetŭ are de cugetŭ a presenta dietei proiecte de marĭ reforme pe tĕrêmulŭ bisericescŭ, reforme, carĭ într'oducêndu-se, ar vătĕma adêncŭ instituţiunile nóstre bisericescĭ şi naţionalĭ.

Una dintr'aceste este căsĕtoria civilă obligătóre; înainte de a vorbi de ea însĕ voiŭ amintitŭ în trécĕtŭ funestele urmărĭ ale căsĕtoriilorŭ mixte, alŭ căror numĕr de-altmintrelea la noi pĕnă astăḑĭ nu e considerabilŭ. Putemŭ ḑice, că familia formată din căsĕtoriă mixtă, în locŭ de a fi o familiă în înţelesulŭ adevĕratŭ creştinescŭ, este mai multŭ unŭ cuibŭ de neînţelegerĭ. Ce iubire şi înţelegere póte fi între frate şi soră, carĭ suntŭ de diferite religiunĭ şi naţiunĭ? Ce mângăerea potŭ avea părinţii, privindŭ cum fii lorŭ se céartă între sine din causa naţiunei şi religiunei lorŭ?

Şi décă atâtŭ de triste suntŭ urmările căsĕtoriei mixte, ce sĕ ḑicemŭ óre despre urmările, ce le-ar avé introducerea căsĕtoriei civile obligătóre? Căsĕtoria este basa esistenţii societăţii omenescĭ, recunoscută în biserica nóstră ca taina, îndeplinită cu ceremonii religióse morale. Deşi numai din motive fórte grave se póte astăḑĭ desface, cu tóte acestea se află încă destule căsĕtorii nenorocite. Ce se va întêmpla însĕ atuncĭ, când căsĕtoria printr'unŭ simplu actŭ înaintea oficerului stării civile se va recunósce de către statŭ ca legală?

Căsĕtoriile, după legea civilă, se vorŭ încheia şi desface din motive fórte simple şi fórte uşorŭ; copii părăsiţĭ se vorŭ găsi pe tóte cărările; statulŭ va trebui sĕ ridice pe séma acestora case de crescere şi din ei se va forma cu timpulŭ ienicerimea statului; unŭ individŭ căsĕtoritŭ de mai multe-orĭ, avêndŭ copii, va forma o familiă din tóte confesiunile şi naţionalităţile. Ba vomŭ ajunge şi noi sĕ vedemŭ, ca în America, casurĭ când cineva se căsĕtoresce de câte 16 orĭ. Acestea şi alte multe asemenea lorŭ vorŭ fi urmările căsĕtoriei civile, prin a căreia întroducere, religiositatea şi moralitatea vorŭ decădé şi cu acestea va decădé, de sigurŭ, şi iubirea de patriă. (Aplause).

Aḑĭ nu mai e secretŭ, că sub mantaua egalităţii, fraţietăţii şi libertăţii, vorŭ sĕ ne „fericéscă" cu atarĭ reforme, carĭ ţintescŭ numai la destrămarea familiei şi maghiarisarea nóstră. (Aşa este!)

Şovinismulŭ maghiarŭ voiesce sĕ ne asimileze cu orĭ ce preţŭ. Astăḑĭ veneticii de ierĭ, de alaltăerĭ sunt preferiţĭ acelora, carĭ au purtatŭ jugulŭ iobăgiei sute de anĭ şi şĭ-au vĕrsatŭ sângele pentru apĕrarea patriei. (Aprobărĭ.)

Nu ne rĕmâne, decâtŭ sĕ protestămŭ contra tuturorŭ acelorŭ reforme, carĭ ne atacă esistenţa nóstră şi, precum părinţii, moşii şi strămoşii noştri, prin cele mai grele suferinţe, prin legile cele mai asupritóre, în decursŭ de seculĭ, au sciutŭ pĕstra legea, limba, credinţa, obiceiurile şi tóte însuşirile ereḑite dela străbunĭ, aşa şi noi sĕ ne oţĕlimŭ puterile şi sĕ înfruntămŭ cu demnitate bărbătéscă tóte furtunile, ce cadŭ asupra nóstră. Pentru limba românéscă şi credinţa strămoşéscă sĕ jertfimŭ totŭ ce avemŭ, căcĭ unŭ po-

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Popa celŭ mai cuminte.

Intr'unŭ satŭ era nevoiă mare de popă, că celŭ bĕtrânŭ murise, ér altulŭ tînĕrŭ nu aveau în locŭ. Apoi fără popă nu se póte, că orĭ cum, dér multe de tóte îndeplinesce şi popa, mai boteze, mai cununii, mai îngropăciunĭ, mai maslurĭ, şi cine le mai scie câte de tóte?!

Dér ómenii din satulŭ ĕla erau omenĭ cu capŭ, ei sciau ce le trebue. Ear în vremile acele, nu era ca aḑĭ, ca vlădica sĕ le pună popă pe cine elŭ va voi; nu, atuncĭ era obiceiulŭ aşa, că sătenii îşĭ alegeau pe popa ei de ei, cum alegeau şi pe dascălulŭ, şi pe păcurarŭ şi alţĭ slugitorĭ sătescĭ, numai câtŭ pe popă îlŭ alegeau pe viéţă.

Aşa ómenii noştri fiind fără popă, dau a spune în stânga şi'n drépta, că uite lorŭ le trebue unŭ popă, şi cine are gândŭ sĕ se pună, sĕ le facă de scire.

Şi vine numai de câtŭ unulŭ bĕtrânŭ, cu o barbă lungă, tufósă şi căruntă, ca unŭ caierŭ de brebenĭ. Dér cum vine, aşa se şi duce. Ómenii nu-lŭ putură aduce la ei, că nu era destulŭ de cuminte, după chibzuéla sătenilorŭ.

In urmă venì unulŭ mai tênĕrŭ şi adunà ómenii la olaltă şi le spuse, că elŭ vré a-le fi popă după tipicŭ, adecă după chipŭ şi după asĕmênare.

— Bine, rĕspundŭ sătenii, noi bucurosŭ te primimŭ, că popă ne trebue, dér popă cuminte, care se ne pórte vremile după trebuinţele nóstre; când vomŭ cere plóiă — plóiă sĕ ne dee; când vomŭ cere vreme senină — vreme senină sĕ ne dée. Décă te legĭ, că aşa ni-i face, atuncĭ hai sĕ bemŭ aldămaşulŭ, de unde nu — du-te pe unde ai venitŭ, cum s'au mai dusŭ şi ceia-l'alţĭ trei popĭ cu buzele umflate, că nu se simţiră atâtŭ de cuminte, sĕ ne pórte vremile după trebuinţă.

— Eu mĕ legŭ, că voiu fi chiar după plăcerea vóstră, că-sŭ mai învĕţatŭ decâtŭ alţĭ popĭ!

Bucuria sătenilorŭ! Se punŭ la aldămaşŭ, care de care închina la părintele, care de care îlŭ omenia, care de care se îmbuna pe lângă elŭ, ca la timpulŭ sĕu popa sĕ-i facă vremea după poftă şi trebuinţă.

Şi se mută popa în satulŭ acela, şi-şĭ începù, lefteria, mai boteza, mai cununa, mai îngropa, şi mergea trăindŭ, după ḑicala cea veche: „în traistă colacŭ cu lumină, în burtă curechiu cu slănină şi banĭ în pungă!"

Tóte mergeau strună pănă colea după Rusale. Oamenii pănă atuncĭ nu cerură vre-o vreme deosebită. Dér atuncĭ era atuncĭ! Unii ar fi prinsŭ la cósă — aveau decĭ lipsă de vreme senină, ca sĕ-şĭ pótă usca fênulŭ; alţii nu gătaseră cu sapa cucuruzelorŭ, pămêntulŭ era tare, aveamŭ lipsă de plóiă. Decĭ se punŭ şi prindŭ a merge la popa: Părinte, fă bine şi fă pe sĕptĕmâna asta vreme bună.

— Bine fătulŭ meu, vreme bună va fi!

Alţii érăşĭ: Părinte, fi bunŭ şi ne dă pe sĕptĕmâna ce vine o lécă de plóiă.

— Bine, plóiă sĕ vĕ dée Dumneḑeu.

Şi unii şi alţii dela popa mergeau aţă la crişmă sĕ bée de voiă bună, că vorŭ avé vreme după placŭ. Acolo dau în vorbă unii cu alţii şi din vorbă la cértă şi gâlcévă. Unii susţineau, că va ploua, alţii că nu, că aşa li-a spusŭ popa.

Când era gâlcéva mai mare, se ivesce şi popa ca din pămêntŭ între ei şi le ḑice: Sciţĭ ce, ómenĭ bunĭ, acum vĕdŭ, că mergemŭ rĕu.

porŭ fără limbă şi credinţă, nu e demnŭ de esistenţă! (Aplause sgomotóse).

Preşedintele a datŭ apoi cuvêntŭ d-nului redactorŭ *Grigorie Maiorŭ.* Când lină şi domólă, când energică şi mişcătóre, vorbirea d-lui Maiorŭ a însufleţitŭ aşa de multŭ adunarea, încâtŭ adese-orĭ vocea vorbitorului se îneca în sgomotulŭ de aprobărĭ şi de aplause ale ascultătorilorŭ. Étă vorbirea în cuprinsulŭ ei esenţialŭ:

Onorată adunare! Onorabilii mei ante-vorbitorĭ au binevoitŭ a vĕ arăta marea primejdiă, ce se ridică acuma şi în potriva bisericei nóstre.

Dér, Domnilorŭ, orĭ câtŭ de monstruóse, orĭ câtŭ de diavolescĭ ar fi nouĕle uneltirĭ, prin carĭ stăpânirea unguréscă vré sĕ-şĭ împlânte ghiara sa în sanctuarulŭ bisericei nóstre, pe noi, ca Românĭ, acestŭ lucru nu ne póte surprinde.

Nu ne póte surprinde, pentru-că de 25 de anĭ şi mai bine, de când ne aflămŭ sub stăpânirea unguréscă, nu cunóscemŭ unŭ singurŭ casŭ, n'amŭ vĕdutŭ o singură lege, care sĕ se fi adusŭ pentru binele şi pentru drépta cârmuire a popórelorŭ nemaghiare din acéstă ţéră, ci numai şi numai pentru apăsarea şi pentru asuprirea lorŭ. (Aprobărĭ).

Cine s'ar mai puté mira dér, décă astădĭ ne găsimŭ în faţa unorŭ nouĕ curse, în faţa unorŭ nouĕ uneltirĭ, în faţa unorŭ nouĕ proiecte, prin carĭ se ţintesce la ştirbirea legei nóstre strămoşescĭ şi la atăcarea caracterului naţionalŭ alŭ sfintei nóstre bisericĭ? Chiar décă orbĭ amŭ fi şi n'amŭ vedé, chiar décă surdĭ amŭ fi şi n'amŭ audi cele ce se uneltescŭ astădĭ în potriva nóstră: de ajunsŭ ni-arŭ fi sĕ scimŭ numai atâtŭ, că e vorba de aducerea unei legĭ nouĕ, pentru ca sufletele nóstre sĕ fiă cuprinse de îngrijirĭ, deórece legea, ce se aduce din partea unei stăpânirĭ duşmane naţionanalităţii nóstre, pentru noi este mai multŭ unŭ biciu de focŭ, decâtŭ lege binefăcĕtóre.

Fire-ar, ce-i dreptŭ, fire ar şi la noi legĭ, şi încă nisce legĭ fórte potrivite pentru de a orbi cu ele ochii lumei dinafară. Dér ce folosescŭ pentru noi legile? Cei ce le calcă mai făţişŭ şi mai cu multă neruşinare faţă de noi, suntŭ înşi-şĭ miniştrii unguresci, carĭ pe'ntrecute dau poruncĭ şi ordinaţiunĭ diregĕtorilorŭ din ţéră, ca pe noi sĕ nu ne judece după legĭ, ci după ordinaţiunĭ, adecă după voinţa şi plăcerea lorŭ. (Aplause.)

Şi apoi, care este acéstă dorinţă, care este acéstă plăcere a lorŭ,— o sciţĭ D Vóstrĕ destulŭ de bine. *Ei au o singură dorinţă*: sĕ ne maghiariseze. Celŭ ce nu vré sĕ-şĭ smulgă inima din peptŭ şi s'o arunce cânilorŭ, pentru a pune în loculŭ ei una unguréscă, e socotitŭ în timpulŭ de astădĭ ca trădătorŭ de patriă. (Aşa este!) Insu-şĭ numele de Românĭ, fraţilorŭ, după cum a disŭ o fóiă ungurésca *guvernamentală*, trece înaintea celorŭ dela putere ca o trădare de patriă. (Aşa e! Mişcare.)

Audiţĭ, Românĭ! Voi, carĭ de atâtea orĭ v'aţĭ vĕrsatŭ sângele pentru apĕrarea ţĕrii; voi, carĭ aţĭ venitŭ pe pămêntulŭ acesta alŭ vechei Dacie Traiane aprópe de-odată cu venirea lui Christosŭ pe lume; voi, carĭ cu o miiă de anĭ înaintea Ungurilorŭ aţĭ moştenitŭ acestŭ pămêntŭ, pe care cu sângele strămoşilorŭ voştri l'aţĭ apĕratŭ în potriva atâtorŭ hórde barbare; voi, fraţĭ, carĭ din vecĭ şi până astădĭ aţĭ plătitŭ şi plătiţĭ atâtea dărĭ grele de sânge şi de avere pentru susţinerea şi apĕrarea ţĕrii: Voi sĕ fiţĭ numiţĭ trădătorĭ din partea acelora, pe carĭ i aţĭ adăpostitŭ pe moşia vóstră şi i-aţĭ îngrăşatŭ din sudórea vóstră?

Şi décă înaintea duşmanilorŭ noştri numele de Românŭ trece ca o trădare de patriă, apoi, în adevĕrŭ, ca nisce trădătorĭ de patriă suntemŭ şi trataţĭ din partea lorŭ. Pe tóte tĕrêmurile, în tóte direcţiunile suntemŭ luaţĭ la gónă asemenea unorŭ făcĕtorĭ de rele.

Aţĭ vĕdutŭ, cum astă-véră gendarmii unguresci năvăleau cu baioneta în adunările nóstre culturalĭ, împrăştiindu le ca pe nisce adunărĭ de trădătorĭ de patriă. Maghiarii se adună când le place şi cum le place; discută, vorbescŭ ce voescŭ, ba adese-orĭ tragŭ în discusiune chiar şi persóna monarchului, dér pentru aceea nu s'a pomenitŭ vre-odată ca o adunare ungurésca sĕ fiă împrăştiată.

Unde e dreptatea?

Domnilorŭ! Atâtŭ de huiduiţĭ suntemŭ noi, aşa este de mare persecuţiunea în contra nóstră, încâtŭ urmaşii noştri se vorŭ mira, când vorŭ ceti istoria acestorŭ timpurĭ, şi vorŭ pune suferinţele nóstre alăturĭ chiar cu suferinţele, ce le îndurau crestinii pe timpulŭ păgânilorŭ. Suntemŭ oropsiţĭ, suntemŭ alungaţĭ de pe tóte terenele, suntemŭ scoşĭ din tóte oficiile, c'unŭ cuvêntŭ: *suntemŭ tractaţĭ ca unŭ poporŭ fără de patriă.* In parlamentŭ, în guvernŭ, în cluburile tuturorŭ partidelorŭ politice unguresci se urzescŭ planurĭ peste planurĭ, cum sĕ ne póte scurta mai bine în drepturile nóstre, cum sĕ ne pótă mai cu succesŭ sugruma scólele, învĕţămêntulŭ şi cultura nóstră naţională.

Călcândŭ cu neruşinare şi acelŭ fleacŭ de lege, ce se numesce lege de naţionalitate, ni-au scosŭ mai întâiu limba din tóte diregĕtoriile. Ni-au impusŭ apoi învĕţarea limbei maghiare în şcólele nóstre poporale şi au făcutŭ astfeliu, ca aceste şcóle, ridicate şi susţinute din sudórea poporului nostru, sĕ fiă puse adĭ mai multŭ în serviciulŭ culturei unguresci. Ni-au introdusŭ apoi limba ungurésca şi în şcólele nóstre medii, ér la urmă au venitŭ cu fatala lege pentru Kişdedovurĭ, prin care luându-se copiiĭ dela sînulŭ mamei, vorŭ sĕ facă din ei Ungurĭ.

Mai pe scurtŭ disŭ, Maghiarii urméză o singură cale: Ei vorŭ sĕ-şĭ facă o patriă mare şi tare, dér *o patriă, care sĕ fiă numai a lorŭ, ér nu şi a nóstră*; o patriă, în care nicĭ cânii sĕ nu mai pótă trăi, décă nu vorŭ sci lătra pe unguriă. (Aplause sgomotóse).

Ni-a mai rĕmasŭ unŭ singurŭ adăpostŭ: *biserica.* Aci şi-a găsitŭ Românulŭ mângăerea sa în timpurĭ de restriste. Biserica a fostŭ totdéuna leagănulŭ naţionalităţii nóstre.

In vremurĭ grele, când valurĭ furióse ameninţau de tóte părţile esistenţa neamului nostru, Românulŭ în biserică şi-a găsitŭ ocrotirea sa, biserica a fostŭ singura stea luminósă, ce ne mai rĕmăsese pe orisontulŭ posomorîtŭ alŭ veacurilorŭ de sclăviă. In biserică se mângăe Românulŭ în nĕcasurĭ, în biserică se animéză elŭ şi în biserică îşĭ ia elŭ speranţa într'unŭ viitorŭ mai bunŭ.

Şi étă, stăpânirea ungurésca îşĭ întinde astădĭ ghiara sa şi asupra acestei singure comóre, ce ni-a mai rĕmasŭ!

Ce vré adecă stăpânirea? Vré sĕ ne dea şi în biserică pe mâna solgăbirăilorŭ şi a sluşbaşilorŭ unguresci, pentru ca aceştia sĕ ne cunune, ei sĕ ne boteze, ei sĕ fiă popii noştri. Şi atuncea, fraţilorŭ, vomŭ avé popĭ cu pintenĭ. (Mare ilaritate şi aprobărĭ din tóte părţile.)

...Noi scimŭ, ce va sĕ însemne acestŭ amestecŭ alŭ autorităţilorŭ unguresci în trebile nóstre bisericescĭ, ce se plănuesce prin introducerea căsĕtoriei civile obligătóre şi a matriculelorŭ de statŭ. Acésta ar fi încă numai începutulŭ rĕului, căcĭ dându-se pe mâna sluşbaşilorŭ unguresci căsĕtoria şi matriculele, ei cu timpulŭ vorŭ sci sĕ între până şi în altarele bisericelorŭ.

Suntemŭ păţiţĭ şi scimŭ ce însémnă acésta. Aşa au făcutŭ ei şi cu şcólele nóstre: mai întâiu le-au datŭ pe mâna inspectorilorŭ unguresci, pentru ca aceştia, vedĭ Dómne, sĕ le feréscă de rele. Apoi n'ai grijă, că ni-le şi sciu ei feri de rele! (Ilaritate). Astădĭ ei suntŭ stăpânĭ peste scólele nóstre, între în ele când le place, ba după ei mai intră şi notarii şi primarii şi alţĭ „domnĭ" unguresci, carĭ pe'ntrecute caută nodŭ în papură pentru a ne spiona, a ne pîrî şi a ne denunţa, aşa că mulţĭ lihaiţĭ îşĭ câştigă pâne şi viitorŭ numai prin astfelŭ de spionărĭ şi denunţărĭ.

Aşa vorŭ ei sĕ facă acum şi cu bisericele nóstre şi de aceea cu dreptŭ cuvêntŭ ne âmplu de îngrijire nouĕle proiecte de reformă ale guvernului unguresc, în care nu avemŭ şi n'amŭ avutŭ nicĭ-odată nicĭ cea mai mică încredere.

De aceea, cu adêncă bucuriă privescŭ în faţa vóstră, amicĭ şi fraţĭ de suferinţă, carĭ v'aţĭ adunatŭ la acestŭ locŭ pentru a mai protesta odată în faţa lumei şi a lui Dumnedeu în potriva uneltirilorŭ vrăşmaşe, ce se urzescŭ în contra naţionalităţii şi a bisericei nóstre.

Póte, fórte se póte, că glasulŭ nostru de protestare nu-şĭ va afla nicĭ de astădată rĕsunetulŭ doritŭ înaintea celorŭ dela stăpânire. Dér, fraţilorŭ, nu dela boerii pămêntului aşteptămŭ noi mântuirea nóstră! Décă glasulŭ nostru nu-şĭ va afla rĕsunetulŭ doritŭ înaintea stăpânirei unguresci, îşĭ va afla elŭ rĕsunetŭ înaintea istoriei: îşĭ va afla elŭ rĕsunetulŭ sĕu la numĕroşii noştri prieteni din tótă Europa, carĭ cu dragă inimă şi-au întorsŭ privirile lorŭ asupra nóstră şi carĭ pe'ntrecute admiră bravura şi bărbăţia, cu care acestŭ falnicŭ poporŭ românescŭ luptă pentru limba şi legea sa.

Işĭ va afla, fraţilorŭ, glasulŭ nostru ascultare înaintea Dumnedeului popórelorŭ, care întotdéuna a rĕsplătitŭ cu isbândă stăruinţele sfinte ale celorŭ ce luptă pentru dreptate şi libertate.

Uniţi-vĕ puterile, Românĭ! Oţeliţi-vĕ în lupta sfântă pentru drepturile vóstre, şi când veţĭ eşi din acéstă sală, mergeţĭ mângăiaţĭ la căminele vóstre şi nu încetaţĭ nicĭ pentru unŭ momentŭ de a vesti în lumea largă, că voi aţĭ fostŭ, sunteţĭ şi veţĭ rĕmâné ceea, ce-au fostŭ şi străbunii voştri, adecă Românĭ, dér Românĭ verdĭ ca şi stejarulŭ!

Terminândŭ, vorbitorulŭ ceti în faţa adunărei şi propuse spre primire următorulŭ

Haidaţĭ sĕ facemŭ o pace! Sĕ nu mai cereţĭ dela mine vreme deosebită, ci sĕ lăsămŭ cum va vré Dumnedeu, că atuncĭ mai bine a fi, că celŭ puţinŭ gâlcéva dintre voi va înceta.

— Bine dicĭ, părinte, strigară sătenii şi prinseră la aldămaşulŭ de împăcăciune.

Din minuta aceea, dela popa nu mai cereau vremĭ deosebite, ci rĕmaseră pe pace şi se lăudau în tĕrgŭ şi la móră, că ei au popa celŭ mai cu minte.—

(Din poporŭ)

I. C. R.

Gagamo, voda Ţiganilorŭ.

— De poveste sĕ fiă —

Nice salca nu-i ca pomulŭ
Nicĭ Ţiganulŭ nu-i ca omulŭ

II.

Câtă lume, câtă ţéră, totŭ după legĭ a umblatŭ marele Gagamo, dér nu le-a aflatŭ. Odată apucându-lŭ nóptea între nisce stanĭ de pétră, îlŭ cuprinse o frică aşa de mare, încâtŭ sĕ culcă sĕ móră. Aşa cum şedea coşcogiamite mortŭ, étă că vede înaintea lui unŭ omŭ aşa de mare, câtŭ şépte munţĭ. Omulŭ cela îlŭ ia pe bietulŭ Gagamo între douĕ degete ca şi cum ar lua o ţigară, apoi — pfui, ucigă-lŭ crucea! — îlŭ bagă oblu în gură şi-lŭ aşédă frumuşelŭ sub limbă.

— Na! Ce mai póte fi şi asta? — Étă trebue că-i Ham! — îşĭ gândi Gagamo şi începù a striga:

Dadă Ham, dadă Ham
Lasă-mĕ să-ţĭ dau duhanŭ,
Nu mĕ linge nu mĕ frige,
Că bieţii purdăi m'orŭ plânge!
Dadă Ham, bĕtrânŭ cu hire
De sciam că mi i 'nghiţire
Te 'nchinamŭ lui Sarsailă
. . . .

Ci că-lŭ strîngea pré cu grosulŭ limba urieşului şi bietulŭ Gagamo începù o scotocĭ cu cuţitulŭ, până ce urieşulŭ îşĭ ridică puţinŭ limba, aşa că Gagamo se putù scula în picióre şi acum se preumbla în picióre pe sub limbă şi se mira de măselele uriaşului, carĭ erau aşa de marĭ şi de gróse, încâtŭ una întrecea pe trei lăeţĭ la olaltă. Gagamo puté acolo totŭ cânta şi striga, că nu-lŭ audia nime. Numai vêntulŭ şuera ca cu vênturéşca pe deasupra limbei şi Gagamo, minunându-se, îşĭ scóse puţinŭ capulŭ ca sĕ vadă, ce-i şi cum e şi pe dinsusŭ de limbă, dér atuncĭ vêntulŭ, ce lŭ trăgé urieşulŭ în elŭ, luà pălăria danciului şi-o sbârnăi oblu 'n stomacŭ.

— Vauleo! Bine că nu-mĭ luaşĭ capulŭ, nebunule, — se văetà Gagamo, trăgêndu-şĭ flitulŭ ér sub limbă.

Cum s'a întêmplatŭ, cum nu, destulŭ că urieşului îi veni odată unŭ strănutŭ şi atuncĭ mi-lŭ aruncà pe Gagamo de-o poştă departe din gură. Elŭ cădŭse tocmai pe-o masă de pétră în cetatea urieşilorŭ, pe lângă care steteau rótă cincĭ urieşĭ, ca cincĭ munţĭ şi beau vinŭ cu buţile.

Urieşii, câtŭ că-lŭ vĕdură, haid' sĕ-lŭ chefuéscă şi pe elŭ. Ba că era sĕ-lŭ bage într'o bute, ca sĕ se sature mai de grabă de vinŭ, alţii că sĕ-i dea mai întâiu ceva de mâncare; destulŭ că odată unulŭ din ei face unŭ semnŭ şi atuncĭ năpădi de-odată o turmă de porcĭ pe masă, ér purcarii îi biciuiau şi cu chinŭ cu vai, abia-i puteau băga de vii în cele cincĭ gurĭ ale urieşilorŭ. Asta încă n'ar fi mirare, dér câte-o ciurdă de porcĭ se băga numai la unulŭ în gură şi abia avé de-o înghiţitură.

— Pfui!.. Când vĕdù Gagamo una ca asta, era sĕ se dea dracului, că lui nu-i place carnea de porcŭ. Dér urieşii nicĭ nu lŭ siliră sĕ mănânce porcĭ, căcĭ dóră vedeau ei, că Gagamo e mai micŭ şi decâtŭ celŭ mai lihăitŭ purcelŭ. Abia-lŭ puteau scăpa pe elŭ de gura porcilorŭ, de cum sĕ scape pe porcĭ de gura lui.

Dér s'orŭ sătura odată! — îşĭ gândia Gagamo, în vreme ce elŭ, de frica porcilorŭ, se furişase după urechia unui urieşŭ.

— Unde-i arătarea? — strigà atuncĭ unŭ urieşŭ. Sĕ vină sĕ mănânce, că acum dór îi va ajunge şi lui, că écă vinŭ boii! Şi atuncĭ numai étă trei ciopóre de boi, pe carĭ cu de-abâşdărîtele îi înghiţiră urieşii.

Alegĕtorii români din orașulŭ și comitatulŭ Brașovului protestéză unanimŭ în contra introducerii căsĕtoriei civile obligătóre și a matriculelorŭ civile, protestéză în contra întregului sistemŭ politicŭ alŭ stăpânirei unguresci, care pe têrêmulŭ naționalŭ, pe celŭ culturalŭ, și acum și pe celŭ bisericescŭ, tinde la nimicirea individualităţii nóstre naționale și la sguduirea credinței nóstre strămoșesci.

Acestŭ proiectŭ a fostŭ primitŭ de adunare cu cele mai vii aprobărĭ și strigărĭ de: *primimŭ, primimŭ!*

Incă nicĭ nu încetaseră strigările de aprobare, când d-lŭ profesorŭ I. *Goldișŭ* se ridică și cere cuvêntŭ, ḑicêndŭ, că vré sĕ vorbéscă la cestiunea recepțiunei religiunei mosaice și că ar voi sĕ facă o propunere în privința acésta.

D-lŭ comisarŭ Maximilianŭ însĕ observă, că în programulŭ adunării este pusă numai cestiunea matriculelorŭ de statŭ și a căsĕtoriei civile și că din causa acésta nu se póte admite discusiunea unei alte cestiunĭ. Din acelașĭ motivŭ d-lŭ președinte se vede constrinsŭ a detrage cuvêntulŭ d-lui Goldișŭ.

După acestŭ incidentŭ, provocatŭ în modŭ regretabiŭ de d-lŭ Goldișŭ, care sciea pré bine ce era pusŭ la ordinea ḑilei, — d-lŭ președinte aduce la votare proiectulŭ de resoluțiune de mai susŭ, care se primi de întrégă adunarea *cu unanimitate* enunțându-lŭ ca conclusŭ alŭ adunării. Apoi închise adunarea între strigări de „sĕ trăiéscă!“

Astfelŭ se termină acéstă frumósă întrunire, care a avutŭ unŭ caracterŭ curatŭ naționalŭ.

T.

CRONICA POLITICA.

— 13 (25) Martie

Scimŭ și am vĕdutŭ, că **Liga culturală română** din Bucuresci este urmărită cu cea mai mare atențiune în pașii ei de către politicii maghiarĭ. Mórtea președintelui Ligei, Grig. T. Brătianu, a lăsatŭ unŭ golŭ mare, care, se înțelege, nu se póte umplé așa numai cum ai bate în palmĭ. Nicĭ nu se putea, ca sĕ fiă înlocuitŭ regretatulŭ Grigorie Brătianu la câte-va ḑile după mórtea lui. Contrarii românismului însĕ se folosescŭ și de acéstă pausă spre a cobi, rĕu Ligei scriindŭ prin foile lorŭ, că după ce d nii Petre și Ionel Grădișteanu au refusatŭ de-a primi președința Ligei, nu se va găsi curêndŭ unŭ urmașŭ demnŭ al lui Grig. Brătianu, a cărui cavalerismŭ și caracterŭ personalŭ nepătatŭ ilŭ recunoscŭ și ei. „Pester Lloyd“ își esprimă speranța, că Liga de aicĭ încolo va da îndĕrĕtŭ. Asta ar dori ei, nu-i vorbă, dér Liga culturală română puținŭ se va împedeca de dorințele lorŭ și va sci sĕ dea de minciună preḑicerile lorŭ rĕutăciόse.

*

In dieta unguréscă s'a încheiatŭ sĕptĕmâna trecută desbaterea asupra **programului bisericescŭ-politicŭ** alŭ guvernului. Ministrulŭ președinte Weckerle a făcutŭ cu acestŭ prilegiu unele declarațiunĭ, carĭ arată vĕditŭ, că-i stă în gândŭ numai maghiarisarea și éră maghiarisarea. Singura reformă dintre cele proiectate, care se póte numì în adevĕrŭ liberală, este recunóscerea confesiunei mosaice prin lege, dér și acéstă reformă stăpânirea unguréscă o face numai cu intențiunea de a câștiga pe Ovrei mai multŭ pentru maghiarisare, ér nu din convingerea curată liberală. Weckerle nu s'a sfiitŭ de a declara chiar în dietă, că în schimbulŭ beneficiilorŭ, de carĭ se vorŭ împărtăși Jidovii „patrioticĭ“ Maghiarii le vorŭ cere, ca ei, Jidovii, sĕ stăruéscă în viitorŭ în mĕsură mai mare pentru lățirea culturei maghiare. Ba Weckerle ḑise, că este datoria lorŭ specială de a contribui la maghiarisarea comerciului, care este în mâna lorŭ. Adevĕratŭ, că în urmă recunoscŭ însușĭ, că dândŭ și confesiunei jidovescĭ drepturĭ, nu merge, ca acésta sĕ se facă dependentŭ de condițiunĭ, căcĭ, adause elŭ, trebue sĕ mĕsurămŭ tuturorŭ confesiunilorŭ, cu aceeașĭ mĕsură. — Eată dér cum se deóche totŭ mai multŭ tendințele de maghiarisare ale guvernului și cum pretinsulŭ liberalismŭ nu este alta decâtŭ o speculă condamnabilă pentru a înainta interesele maghiarismului.

*

Totŭ in sĕptĕmâna trecută s'a încheiatŭ faimosulŭ **procesŭ de corupțiune Panama**. In 21 Martie jurațiĭ și-au datŭ verdictulŭ și s'a publicatŭ sentința tribunalului. Carol Lesseps, fiulŭ vestitului inginer Ferdinand Lesseps, și Blondin, au fostŭ declarațĭ vinovațĭ cu circumstanțe ușurătóre, ér fostulŭ ministru Baihaut fu declaratŭ vinovatŭ fără circumstanțe ușurătóre. Cei-l'alțĭ șése acusațĭ: Foutane, Saint-Leroy, Beral, Dugue de la Fauconnerie, Gobron și Antoniu Proust, toțĭ senatorĭ și deputațĭ, au fostŭ achitațĭ. Lesseps fù condamnatŭ la unŭ anŭ închisóre Baihaut la 5 anĭ închisóre, la degradarea civilă și la 750 000 francĭ amendă; Blondin la 2 anĭ închisóre, toțĭ trei mai fură condamnațĭ a despăgubi părțile civile, în suma ce o va stabili statulŭ și la plata de 370,000 francĭ licvidatorului societății pentru canalulŭ Panama. Lesseps ḑise, că elŭ totdéuna a păḑitŭ cinstea și décă a cedatŭ unorŭ presiunĭ, elŭ n'a pututŭ face altfeliu avêndŭ îndĕrĕtulŭ sĕu miile de obligatarĭ. In tótă afacerea elŭ a urmatŭ tatălui sĕu.

SCIRILE ḐILEI.

— 13 (25) Martie.

Aniversarea proclamării regatului românŭ. Mâne, Dumineca la 10 óre a. m. se va celebra unŭ Te-Deum în biserica Metropoliei din Bucurescĭ, din incidentulŭ proclamării regatului românŭ. Vorŭ lua parte la serviciulŭ divinŭ M. S. regele Carolŭ și principele moștenitorŭ, precum și toțĭ miniștri, generalii și oficerii superiorĭ ai garnisónei Bucurescĭ. După terminarea serviciului divinŭ va fi primire la palatŭ.

—x—

Alegerile dela Academia română. Membrii academiei române, în ședința din 11 Martie, au alesŭ membrii în locurile vacante. Votanțĭ au fost 22 de membri, lipsindŭ 9 membri. In secțiunea literară au fostŭ alešĭ: domnii D. C. *Olănescu* (Ascanio) și Anton *Naum* In secțiunea istorică: d. Al. D. *Xenopol.* In secțiunea sciințifică: d. Dr. V. *Babeșŭ.* Ca membri corespondențĭ au fostŭ aleșĭ în secțiunea literară poetulŭ Al. *Vlăhuță*, ér în cea sciințifică d-nii Dr. Leon *Cosmovici* (Iașĭ) D. *Negreanu* și Sava *Stefănescu.*

—x—

Se cumințescŭ ómenii noștri. Așa ḑice „Gazeta Bucovinei“, scriindŭ următórele: „Am aflatŭ cu plăcere, că în mai multe sate ómenii, séu mai bine ḑisŭ nevestele, socrii și părinții au prinsŭ la minte. Acolo adecă, unde începŭ o sémă de gospodarĭ dedațĭ beției, sĕ-șĭ dea avericica strămoșéscă pe la cei strĕinĭ, sarŭ femeile și nu lasă sĕ se pérdă gospodăria. Ele alérgă la preoțĭ, scotŭ mărturiă despre purtările cele rele ale bărbațilorŭ, le întărescŭ la primăriă și le bagă în judecătoriă, ca judecătoria sĕ pue risipitorilorŭ de averĭ epitropĭ. Risipitorii nu potŭ apoi sĕ vênḑă nicĭ o palmă de locŭ, și nu capătă nicĭ rachiu, nicĭ celelalte pe datoriă. Totŭ așa facŭ socrii cu ginerii lorŭ bețivĭ. Pilda acésta ar fi bine sĕ prindă rădăcină peste totŭ loculŭ în țéra nóstră, ca sĕ nu ne treḑimŭ prea târḑiu sĕracĭ și lipițĭ pământului ca cei fără țéră și fără căpătâiu. Am auḑitŭ cu bucuriă, că ómenii, carĭ au fostŭ risipitorĭ, cu epitropĭ s'au alesŭ gospodarĭ de frunte“.

—x—

Lege fórte potrivită. Din Parisŭ vine scirea, că dieta francesă a fostŭ adunată pentru a desbate asupra unui proiectŭ de lege fórte potrivitŭ. Anume, guvernulŭ francesŭ are de gândŭ, ca prin noua lege sĕ se oprésca întrebuințarea de banĭ la alegerĭ. Ace deputațĭ, despre carĭ se va dovedi, că au coruptŭ pe alegĕtori cu banĭ, vorŭ fi lipsițĭ de dreptulŭ de-a fi aleșĭ. — Când va veni odată și guvernulŭ unguresc c'o astfelŭ de lege în dietă, căcĭ nicăirĭ în lume nu se facŭ atâtea corupere cu bani la alegerĭ, ca în Ungaria?

—x—

Guvernulŭ românŭ a hotărîtŭ scutirea taxei de viză a tuturorŭ pașapórtelorŭ țerilorŭ, cu carĭ România a încheiatŭ convențiunĭ comerciale. Aceste țerĭ suntŭ: Francia, Germania, Elveția, Anglia și Belgia.

—x—

Focŭ. Aséră pe la órele 6, a isbucnitŭ unŭ focŭ mare, în suburbiulŭ Scheiu, mistuindŭ cu totulŭ casa și grajdurile economului Arsenie *Badea*, precum și casele funarului *Frich*, împreună cu cânepa și marfa ce se afla în ele. Paguba se urcă cam la 8000 florinĭ.

—x—

Din Germania. O telegramă din Berlinŭ aduce „din isvorŭ sigurŭ“ scirea, că cancelarulŭ (generalŭ) Caprivi din Germania va repăși de pe arena politică. Cu ocasiunea aceea întregŭ cabinetulŭ germanŭ de aḑĭ se va retrage. Se mai afirmă, că împĕratulŭ Wilhelm II are de gândŭ sĕ aducă la putere partida ultra montană clericală, adecă pe Jesuițĭ.

—x—

Necrologŭ. Dumitru Oprescu, cantorŭ la biserica Sf. Treimĭ de pe Tocile (suburbiulŭ Brașovului), a rĕposatŭ astăḑĭ la 2 óre p. m. Elŭ a fostŭ totodată unulŭ dintre cei mai zeloșĭ meseriașĭ ai noștri, care după ale sale modeste împrejurărĭ întotdéuna a sprijinitŭ cu multă inimă tóte întreprinderile nóstre de interesŭ naționalŭ. Societatea sod. românĭ din locŭ a perdutŭ pe unulŭ dintre cei mai însuflețițĭ membri și sprijinitorĭ ai săi, ér noulŭ corŭ dela biserica Sf. Treimĭ de pe Tocile pe conducĕtorulŭ și inițiatorulŭ sĕu. — Dumneḑeu sĕ-lŭ odihnéscă în pace!

—x—

— O, mânce-vĕ Marțĭ séra! Óre cum mai puteți îndopa în voi atâta hansătŭ de dobitocŭ? — își ḑise Gagamo și sărì de-adreptulŭ pe masă, ca sĕ vorbéscă cu cei ómenĭ, creḑêndŭ, că acu dóră se vorŭ fi săturatŭ și ei.

— Tupilă te, micuțule, că vin caii! — strigă atuncĭ unŭ uriașŭ și étă că într'o clipă vre o trei stave de cai huzdupŭ pe masă și de pe masă în gurile smeilorŭ, de se auḑiau nechiăḑêndŭ din stomaculŭ lorŭ celŭ dipsitŭ de porcĭ și boi.

Bietulŭ Gagamo se tupilà sub sprîncéna ochiului unui uriașŭ, că nu mai scia ce face de mare curagiosŭ, ce era. Ochiulŭ uriașului însĕ se umplù de lacremĭ și era sĕ-lŭ înece pe bietulŭ Gagamo, rostogolindu-lŭ în apă până 'n gușă, peste obrazulŭ uriașului. Norocŭ numai, că 'i se acăță unŭ bumbŭ dela sumanŭ și astfelŭ rĕmase spânḑuratŭ până trecù povoiulŭ. Atuncĭ își luà Gagamo inima'n dințĭ și érășĭ sărì pe masă.

— Mĕi! — strigă elŭ acum câtŭ putù. — Sĕ sciţĭ voi, că io-sŭ voda Fainilorŭ Țiganilorŭ de lângă Marea-roșiă. Eu vréu sĕ 'nvĕțŭ legile și sĕ-mĭ spune ţĭ voi ce legĭ țîneţĭ în țéra vóstră?

Atuncĭ împĕratulŭ uriașilorŭ ilŭ luà în brațe și lŭ duse într'o casă, unde s'au fostŭ adunatŭ uriașii în divanŭ; ilŭ puseră pe unŭ scaunŭ și-i ḑiseră sĕ ia séma ce legĭ suntŭ pe la ei, că chiar acum au sĕ judece mai multe scrintelĭ.

— Ce durere ai omule? întrebà unŭ uriașŭ pe unŭ omŭ, ce vinise la judecată.

— Mĕ rogŭ la cinstiții de voi, eu am avutŭ o văcuță și mi-a furat'o vecinulŭ. Eu l'am prinsŭ, dér elŭ m'a bătutŭ bine, până ce într'unŭ târḑiu mi-a venitŭ ajutorŭ și mi-am luatŭ vaca înapoi.

— Bine! Tu pentru-că nu ți-ai grijitŭ vaca, ca sĕ nu o pótă nimenĭ fura, vei căpĕta ariște doi anĭ în fiere scurte, — ér tu mĕi, ḑice judecătorulŭ către celŭ ce șăguise cu vaca, pentru-că nu te-ai păzitŭ mai bine și te-ai lăsatŭ sĕ te prindă cu rața 'n mână, vei căpĕta 30 la spate și apoi te vei duce sĕ învețĭ a sci fugi mai bine când te legĭ de-asemenea trebșóră! Sunteţĭ mulțumițĭ?...

— Păi, că sĕ-mĭ aducă mie vaca de față, ca sĕ vedețĭ cum mi-au bătut'o și schilăvit-o! ḑise păgubașulŭ.

— Ba că asta nu-i tréba ta. De-acu noi suntemŭ stăpânĭ peste vaca ta, că tu n'ai sciut'o griji. Eștĭ mulțumitŭ?

— Mulțumitŭ, ḑĕu, că écă avețĭ dreptate!...

Veḑĭ astea-sŭ legĭ, drăguță! își gândia marele Gagamo.

Acum veni altŭ omŭ.

— Da tu ce stropșelĭ ai? ilŭ întrebà uriașulŭ celŭ care era județŭ.

— Eu, mĕ rogŭ cu supunere la Măria-sa, m'am scăpatŭ din adinsulŭ și mi-am omorîtŭ copilulŭ, pentru-că a ḑisŭ vorba asta mare, că „Tata e unŭ prostŭ“. Acum mĕ căescŭ și am venitŭ sĕ mĕ judecațĭ!

— Tu te-ai judecatŭ singurŭ. Ai fostŭ prostŭ și celŭ cuminte sĕ nu sĕ fi lăsatŭ sĕ-lŭ omorĭ. Poțĭ merge!

Mĕi, mânce-i fluturii, da cum sciu eștia legile! Așa am sĕ facŭ și eu! — își ḑise Gagamo, când auḑi acestea.

Acum sĕ întórse județulŭ către alŭ treilea omŭ:

— Da tu, ștrengarule, ce ai?

— Ce sĕ am? Bogătanulŭ Tripădușŭ dela noi din satŭ și-a împlântatŭ plugulŭ în ogorulŭ meu. Décă m'am dusŭ sĕ-lŭ oprescŭ, elŭ m'a luatŭ cu lăstarulŭ.

— Bine-a făcutŭ! Cine-i mai tare, bate pe celŭ mai slabŭ. Décă nu eștĭ mulțumitŭ, aicĭ e bățulŭ!

— Ba că io-sŭ mulțumitŭ, numai Tripădușĭ sĕ fiă. Din a mea parte n'am de ḑisŭ nimicŭ!

— Mĕ rogŭ, ḑise unŭ altulŭ întrândŭ, m'a vĕḑutŭ vecinulŭ sărindŭ pârlazulŭ și mi a spartŭ capulŭ cu furcoiulŭ, macarcă n'am fostŭ de vină. Mĕ rogŭ sĕ-i facețĭ judecată!

— Bine! Mergĭ acasă, ia furcoiulŭ și-i sparge și tu capulŭ. Apoi venițĭ amêndoi aicĭ și alŭ cărui capŭ va fi spartŭ mai tare, pe acela l'om pune la umbră, pentru-că acela are capŭ mai

Ce aduce gura dulce? Lucru de minune s'a întâmplatŭ în comuna unguréscă Kacso din Bihorŭ. Birĕulŭ satului, Lengyel János, unŭ ungurŭ posnaşŭ şi cu „minte“, avea de gândŭ sĕ se însóre. Din pricina asta a chiămatŭ la primăria comunală, cu citaţii în regule, pe tóte fetele frumóse din satŭ. Bietele fete s'au şi dusŭ la primăriă, ér birĕulŭ posnaşŭ le-a ţinutŭ următórea cuvêntare: „Am sĕ vĕ sĕrutŭ pe rêndŭ şi aceea, care va sci sĕ sărute mai bine şi va a é gură mai dulce, va fi făcută birăiţă, va fi nevasta mea“. Originalulŭ primarŭ şi-a ştersŭ mai întâiu botulŭ, apoi s'a apucatŭ de sĕrutate. La începutŭ mergea proba acésta fórte bine. Dér nu trecură câteva minute şi étă că năpădescŭ în casa primăriei părinţii, fraţii şi drăguţii fetelorŭ. Ei adecă audiră de vestea cu proba primarului. Intrândŭ în primăriă aceştia l'au îndesatŭ bine cu pumnii şi bâte şi décă nu l'au omorîtŭ de totŭ au fostŭ causa numai fetele, carĭ n'ajunseră sĕ fiă sărutate, ele au rugatŭ pe ai lorŭ sĕ lase în pace pe jupânulŭ birĕu. Tinerii au voitŭ sĕ dea focŭ primăriei, dér gendarmii i-au opritŭ. Primarulŭ abia décă va scăpa cu viaţă.

—x—

Magazinulŭ de mărfurĭ alŭ lui D. Lessner, din Viena, cunoscutŭ în întréga monarchiă, este asortatŭ cu vestminte de primăvéră şi de véră. Stabilimentulŭ d-sale, care este modernŭ întocmitŭ, oferă publicului mărfurĭ de totŭ frumóse şi ieftine.

Telegr. part. a „Gaz. Trans.“

Cehulŭ Silvaniei, 24 Martie.*) Adunarea alegĕtorilorŭ românĭ din cerculŭ electoralŭ Cehulŭ Silvaniei, convocată pe adĭ în Băsescĭ, s'a disolvatŭ cu putere armată. Alegĕtorii, adunaţĭ în numĕrŭ de peste 600, s'au depărtatŭ consternaţĭ, protestândŭ contra abusului de putere. S'a insinuatŭ apelaţiă.

Literatură.

A apărutŭ:

Cursŭ de stupăritŭ, de *A. Deganŭ.* La continuele întrebărĭ, ce 'i se făcù d-lŭ învĕţătorŭ din Veţelŭ, *A. Deganŭ,* care atâtŭ de frumosŭ s'a distinsŭ pe tĕrêmulŭ stupăritului, ne rógă a aduce la cunoscinţa celorŭ interesaţĭ, că susŭ numitulŭ sĕu opŭ se vinde prin d-lŭ *Arseniu P. Bunea,* secretarulŭ Comitetului şcólelorŭ grăniţerescĭ în Sibiiu (Nagy-Szeben) cu preţulŭ de 35 cr. — 5 cr. porto poştalŭ.

*

Colecţiunea Şaraga à 1 leu volumulŭ. — In editura librăriei *Fraţii Şaraga* din Iaşĭ a începutŭ sĕ apară o colecţiune de scrierĭ de-ale autorilorŭ noştri contimporanĭ. Fiă-care scriere cuprinde peste 250 pag., într'unŭ volumŭ tipăritŭ cu îngrijire pe hârtiă bună. Costă unŭ volumŭ numai 1 leu şi se află de vêndare la tóte librăriile principale din România. In fiă-care lună ese de sub pressă câte unŭ volumŭ din acéstă colecţiune. Cele apărute până acum suntŭ: 1) Elena Sevastos, poveştĭ; 2) N. A. Bogdanŭ, poveştĭ şi anecdote; 3) Mihailŭ Canianu, poesii populare (doine); 4) N. Gane, poesii; 5) Logofĕtulŭ Costache Konaki, poesii; vol. I; 6) Idem volum II; 7) Mihailŭ Eminescu, poesii complete.

Volumulŭ din urmă l'amŭ primitŭ dilele acestea. După câtŭ e de voluminosŭ şi bine esecutatŭ, preţulŭ lui, de 1 leu, este în adevĕrŭ fórte neînsemnatŭ. In cursulŭ acestei lunĭ vorŭ apăré: Nr. 8: Sofia Nădejde, novele; şi Nr. 9: A. Vlăhuţă, novele. Alte scrierĭ ale autorilorŭ: N. Iorga, Caragiali, N. Gane, Matilda Cugler-Poni, Elena Sevastosŭ, A. Naum etc. etc. vorŭ apăré succesivŭ cu acelaşĭ preţŭ redusŭ, de 1 leu.

*

In editura librăriei *Stein János* din Cluşiu a eşitŭ de sub tiparŭ: **Dicţionarŭ maghiarŭ românŭ** („Magyar-román zsebszotár“) pentru şcóle şi privaţĭ, de *Octaviu Bariţiu,* profesorŭ gimnasialŭ în Năsĕudŭ. Ediţiunea II, îndreptată şi îmbogăţită. Formatŭ 8⁰ de 210 pag. Preţulŭ 1 fl. 40 cr.

*

„POVESTIRĬ“ alese şi întocmite de *Petra-Petrescu,* 1 vol. 300 pag. preţulŭ 75 cr., cu porto 80 cr. De vêndare la administraţia diarului. — Totŭ aci se găsesce de vêndare de acelaşŭ autorŭ: *Studiu din economia naţională.* Despre băncĭ, operaţiunile lorŭ, despre efecte şi despre burse Preţulŭ 45 cr.

*) Sosită erĭ séră, după încheiarea foiei. — Red.

HIGIENA.

Difterita

— Mĕsurĭ de precauţiune.—

Ministrulŭ ungurescŭ de interne a datŭ o ordinaţiune în causa difteritei. Décă acéstă ordinaţiune se va duce în deplinire cu conscienţiositate, se speră că în cele din urmă se vorŭ mai puté rări şi la noi casurile de difterită, care de anĭ de dile bântue cu atâta furiă, secerândŭ în fiă-care anŭ viéţa a sute şi mii de copii nevinovaţĭ.

Vomŭ face aci cunoscutŭ cuprinsulŭ acestei ordinaţiunĭ, atrăgêndŭ asupra ei deosebita luare aminte a poporului nostru, care din pricina afurisitei bóle a difteritei (grumăzărei) a suferitŭ şi sufere dilnicŭ perderea multorŭ vieţĭ fragede.

Se scie, că difterita este o bólă lipiciósă. Ea se întinde şi împrumută dela omŭ la omŭ. Din causa acésta, în ţĕrile bine îngrijite, unde chiar prin diregătoriile statului s'au luatŭ mĕsurĭ câtŭ sĕ póte de stricte pentru a împedeca lăţirea bólei, difterita a încetatŭ a se mai ivi. La noi însĕ ea bântue cu anii, de-o parte pentru-că poporulŭ nu scie cum sĕ împedece lăţirea bólei, ér de altă parte pentru-că diregĕtoriile ungures[...] suntŭ şi în privinţa acésta câ[...] sĕ póte de trândave, după cu[...] însu-şĭ consiliulŭ sanitarŭ regnic[...]larŭ din Budapesta a constatat[...]

Ordinaţiunea ministrului, î[...] care se cuprindŭ instrucţiunile d[...] lipsă pentru a împedeca lăţire[...] bólei, credemŭ decĭ a fi de mar[...] folosŭ a-o aduce şi la cunoscinţ[...] poporului nostru. Étă ce se dic[...] în acéstă ordinaţiune:

Orĭ de câte-orĭ într'unŭ satŭ s[...] ivesce unŭ casŭ de difterită, în timp[...] de celŭ multŭ 24 de óre acésta trebu[...] sĕ se aducă la cunoscinţa primăriei co[...]munale. Primăriile au datorinţa de a lu[...] fără lecŭ de întârdiere mijlócele d[...] lipsă pentru a împedeca lăţirea bólei ér pe de altă parte vorŭ aduce casul[...] numai decâtŭ la cunoscinţa autorităţii sa[...]nitare de prima instanţă. (Mediculŭ d[...] cercŭ). Medicii, preoţii şi învĕţătorii carĭ şi în puterea § 80 alŭ art. de leg[...] XIV din 1876 suntŭ datorĭ a face arătare despre ivirea casurilorŭ de bólă lipiciósă, suntŭ cu deosebire admoniaţĭ la stricta împlinire a datorinţei lorŭ.

Pentru ca sĕ nu se pótă scusa nimenea cu aceea, că n'ar fi cunoscutŭ feliulŭ bólei, *arătarea trebue sĕ se facă îndată ce s'au ivitŭ ferbinţelĭ, orĭ o durere de gâtŭ,* chiar şi décă nu s'ar sci, că e óre acésta începutulŭ unei difterite, orĭ nu e. Indatorirea acésta însĕ obligă numai pe acele comune, unde s'au ivitŭ mai multe casurĭ de difterită, şi numai faţă cu acele persóne bolnave, carĭ n'au pututŭ fi cercetate de medicŭ.

Casa, la care s'a ivitŭ casulŭ de bólă, trebue sĕ se însemne cu unŭ semnŭ bătĕtorŭ la ochĭ, care de departe sĕ se pótă vedé. In comunele, ai cărorŭ locuitorĭ ajungŭ la numĕrulŭ de 2000, casele la carĭ s'a ivitŭ difterită se însémnă cu unŭ biletŭ roşu. Cercetarea acestorŭ case apoi nu este iertată, *mai alesŭ însĕ copiilorŭ şi celorŭ ce facŭ parte din familiile cu copii le este strînsŭ opritŭ de a intra în asemenea case.* Strajele séu păzitorii stradelorŭ, vorŭ fi responsabilĭ pentru ţinerea acestei poruncĭ. Décă însĕ porunca ar fi călcată, orĭ nebăgată în sémă din partea cuiva, se va pune înaintea casei, în care s'a ivitŭ bóla, unŭ păzitorŭ anume, ér pe acestŭ păzitorŭ va avé sĕ-lŭ plătéscă celŭ ce a călcatŭ porunca.

Când într'o comună se ivesce primulŭ casŭ de difterită, casa în care s'a ivitŭ bóla trebue sĕ se pună sub pază strictă, pentru ca în aceea nimenea sĕ nu pótă întra, afară de membrii familiei, de medicŭ şi de primarŭ. *Din casa, în care cineva sufere de difterită, nicĭ unui copilŭ nu-i este ertatŭ a merge la şcólă; orĭ la alte case;* dér nicĭ ómenilorŭ marĭ din asemenĭ case nu le este ertatŭ a merge la casa altora, orĭ la locurĭ publice precum ar fi la biserică. jocurĭ, la adunărĭ etc. Oamenii sănĕtoşĭ ai casei trebue, pe câtŭ numai sĕ póte, despărţiţĭ de bol[...]

care părinţii vrêndŭ sĕ o ascundă, n'au chiămatŭ mediculŭ.

Cadavrele celorŭ morţĭ de difterită numai decâtŭ trebuescŭ transportate la casa rece (case pentru morţĭ), dér unde asemenĭ case nu se află, pe timpulŭ bólei celŭ puţinŭ trebue sĕ se înfiinţeze. *Transportarea cadavrelorŭ nu i ertatŭ a se face, decâtŭ numai în carŭ, orĭ căruţă.* Obiceiulŭ, de a duce sicriulŭ cu cadavrulŭ copilului în mânĭ, orĭ sub suóră, este câtŭ sĕ póte de strînsŭ opritŭ. Autorităţile comunale vorŭ îngriji, ca *la astfelŭ de înmormêntărĭ copii la nicĭ unŭ casŭ sĕ nu ia parte;* peste totŭ însĕ astfelŭ de îmormêntărĭ se vorŭ face fórte simplu şi fără a lua parte la ele nicĭ unŭ publicŭ.

Obiectele, carĭ au venitŭ în atingere cu bolnavulŭ de difterită, precum hainele de patŭ, schimburile, pahare, lingurĭ, tăiere etc. — trebue sĕ se férbă bine şi sĕ se spele cu leşiă, séu sĕ se desinfecteze în vaporĭ de apă la isvorŭ; schimburile, hainele şi aşternuturile mai fără preţŭ (cum ar fi d. es. străjaculŭ séu saltéua etc.) trebue sĕ se ardă.

După vindecarea deplină a bolnavului, orĭ după transportarea lui la spitalŭ, padimentulŭ odăei trebue sĕ se spele de mai multe-orĭ cu soluţiune caldă de sublimatŭ, păreţii trebue văruiţĭ, ér mobilele sĕ se frece cu medŭ de pâne. Acolo, unde se află medicŭ pentru bóle lipiciόse, tóte acestea se întêmplă sub ochii şi îngrijirea lui, prin ómenĭ anume învĕţaţĭ la acésta.

In casele nepadimentate, décă permite timpulŭ de-afară, trebue sĕ se sape pămêntulŭ la adêncime de-o urmă şi sĕ se umple cu pămêntŭ próspĕtŭ. Décă acésta n'ar fi cu putinţă, faţa căsei trebue opărită cu leşiă fiértă. Locuinţele umede şi întunecóse, fiindŭ fórte potrivite pentru păstrarea veninului de difterită, trebue neapĕratŭ sĕ se usuce câtŭ sĕ póte de bine, trebue făcutŭ, ca sĕ fiă luminóse şi prin deschiderea désă a ferestrilorŭ sĕ se curęţe şi înoéscă aerulŭ. In timpulŭ câtŭ bântue bóla nu vorŭ fi suferite ferestrile, carĭ nu se potŭ deschide. Când familiile se mută, locuinţele trebue din nou desinfectate.

Mai e de însĕmnatŭ, că veninulŭ séu bacciluŭ difteritei se lipesce şi de părţile dinafară ale omului, *mai alesŭ însĕ în lapte, baccilii difteritei se sporescŭ fórte tare.* De aceea în timpulŭ câtŭ bântue bóla este strînsŭ opritŭ a se vinde lapte dela casele acele, unde cineva e atacatŭ de difterită.

Acestea suntŭ instrucţiunile cuprinse în ordinaţiunea ministerială. Preoţii, învĕţătorii şi toţĭ cărtu-

---

slabŭ, decâtŭ celalaltŭ. Eştĭ mulţumitŭ?

— Mulţumitŭ alŭ dracului, dise omulŭ şi eşì.

Cu acestea se gătase judecata pentru aceea di şi acum Gagamo învĕţase legile. Elŭ mai povestì cât-va cu Urieşŭ-împĕratŭ şi apoi se rugà sĕ-i spună cărarea, pe unde ar puté ajunge mai repede la Hamila cetate.

Atuncĭ urieşulŭ îlŭ luà în braţe şi numai doi paşĭ ţipà până la Hamila. Acolo puse pe Gagamo josŭ şi perì ca o nălucă.

Acum începù Gagamo a face la legĭ. Hm! Dér ce legĭ? Erau, mĕ rogŭ, nisce legĭ numai ca ele, că puteai sĕ totŭ trăescĭ numai dintr'alŭ altuia.

Alexandru-Macedonŭ se făcuse în chipulŭ unui ţĕranŭ şi merse şi elŭ cu o jalbă la marele vodă Gagamo, pentru ca sĕ vadă aceea, ce felŭ de legĭ a făcutŭ marele dadă ţigănescŭ în ţéra lui.

— Ce-i mĕi, calicule? se rĕstì Gagamo, când îlŭ vĕdù, căcĭ nu-i trecea prin capŭ cu cine avea de lucru.

— Mĕ rogŭ, uite, am fostŭ la têrgŭ şi au venitŭ nisce hoţĭ de ni-au furatŭ vacile dinaintea ochilorŭ. Eu îi cunoscŭ, că dór mi-sŭ vecinĭ, şi acu am venitŭ sĕ-mĭ facĭ dreptate.

— Şi ce-au făcutŭ ei cu vacile?

— Păi, le-au băgatŭ în bătătura lorŭ.

— Ei ţi-le-au furatŭ pentru ei. Acum tu te du frumuşelŭ şi ţi-le fură pentru tine, dér décă te-orŭ prinde, sĕ nu împarţĭ cu nimenea ce-i căpĕta.

— Adecă sĕ mai capĕtŭ şi bătae pentru vacile mele?

— Ba nu pentru vacĭ, ci că pentru ce nu eştĭ chipeşŭ de furatŭ. Haid' cară-te din curte, sĕ nu te pisĕzŭ cu barosulŭ ĕsta. Orĭ tu vréi sĕ mĕ învĕţĭ pe mine, cum sĕ facŭ legile, belitule? — Dute'n bâzdâgănile!

Alexandru-împĕratŭ fórte s'a minunatŭ de aceste nesdrăvănii ale lui Gagamo şi mi-l'a luatŭ pe bietulŭ vodă ţigănescŭ cu cătanele şi mi-l'a închisŭ între doi munţĭ, la-olaltă cu capcânii, apoi între munţĭ a pusŭ unŭ clopotŭ, pe care-lŭ dăină vêntulŭ şi face: tong—tong! ér elŭ crede că-i Alexandru-împĕratŭ şi nu cutéză sĕ fugă. Acolo-i Gagamo şi astădĭ, ér rĕmăşiţele poporului sĕu îlŭ caută peste tótă lumea, cu căţelŭ cu percelŭ după ei şi cu sdrenţele 'n spate. De aceea n'au Ţiganii nicĭ capŭ, nicĭ fasole, că n'au avutŭ nicĭ-odată, da-i-aşĭ lui Sarsailă, faraonĭ ce suntŭ, că pentru ei am boscoroditŭ aci, de vĕ vorŭ duré urechile.

Nópte bună!

I Rodina.

rarii dela sate au datorința morală de-a aduce la cunoscința poporului aceste instrucțiunĭ și de a-lŭ povĕțui, câtŭ mai bine și mai pe largŭ asupra mijlócelorŭ, prin carĭ sĕ se pótă feri de primejdiósa bólă a difteritei, care în sînulŭ poporului nostru continuă a secera, când într'o comună, când într'alta, numĕróse victime.

ECONOMIA.

Gâscele.

Gâscele suntŭ pentru economii, carĭ se ocupă seriosŭ cu crescerea și îngrijirea lorŭ, unŭ isvorŭ de câștigŭ fórte frumosŭ. Celŭ mai principalŭ lucru pentru ele este apa. Décă nu avemŭ în jurŭ vre-o apă curgĕtóre, trebue celŭ puținŭ sĕ ne îngrijimŭ ca ele sĕ aibă în tot-déuna apa de lipsă pentru a se puté scălda.

Gâscele începŭ a oua, cam pe la finea lui Februarie. Când cu cioculŭ începŭ sĕ adune sub ele fire de paie, orĭ altfelŭ de gunoiu, acesta e semnŭ că a sosítŭ timpulŭ sĕ ouĕ. Dela o gâscă de soiu bunŭ putemŭ căpĕta și până în 30 de ouă. Décă ouăle voimŭ sĕ le ținemŭ pentru clocitŭ, atuncĭ trebue sĕ le așeḑămŭ în câlțĭ orĭ în vată.

Indată ce gâsca isprăvesce cu ouatulŭ, începe sĕ clocéscă. Atuncĭ pregătimŭ cuibulŭ și în fiă-care cuibŭ așeḑămŭ câte 10 ouĕ, pe carĭ are sĕ le clocéscă aceea-șĭ gâscă, care le-a ouatŭ. Lângă cuibŭ se pune apă și mâncare în de-ajunsŭ. Décă însĕ ouĕle de gâscă voimŭ sĕ le clocimŭ cu găină, orĭ cu curcă, atuncĭ sub găină se potŭ pune 6, ér sub curcă 10 ouă.

In timpŭ de o lună, puii prindŭ a eși. Care cum ese, numai decâtŭ trebue luatŭ de sub gâscă, pentru ca sĕ nu încépă a ciripi, căcĭ gâsca auḑindu-i ciripindŭ, părăsesce cuibulŭ și nu vré sĕ aștepte până vorŭ eși și ceialalțĭ pui. Puii luațĭ de sub gâscă trebue pușĭ într'o coșarcă căptușită cu paie și ținuțĭ la unŭ locŭ caldŭ, până când esŭ din găóce și ceialalțĭ.

In prima ḑi, puilorŭ de gâscă nicĭ nu este de lipsă a li-se da de mâncare; după aceea îi hrănimŭ mai întâiu cu golomóțe de tĕrîțe de grâu, apoi le damŭ tĕrîțe și păsatŭ de orzŭ muiatŭ în apă, cartofĭ (piciocĭ, baraboiu) fierțĭ și urḑicĭ, orĭ sălată. Pe timpŭ frumosŭ, după ce s'a luatŭ roua, puii potŭ sĕ ese câte puținŭ și afară la câmpŭ, dér când timpulŭ este umedŭ și ploiosŭ, ei totdéuna trebue ținuțĭ acasă, într'unŭ cotețŭ caldŭ. Mai cu sémă atuncĭ suntŭ gingașĭ puii de gâscă, când au începutŭ sĕ le créscă aripele. Décă scimŭ sĕ-i păzimŭ așa, ca sĕ trécă peste periodulŭ acesta fără a se rĕci, nu mai avemŭ sĕ ne tememŭ de nimicŭ. La șése sĕptĕmânĭ, puii începŭ sĕ fiă bunĭ și de fripturā.

Peste vară, gâscele găsescŭ atâta hrană în apă, în jurulŭ apelorŭ de pășune, apoi pe miriștĭ, în plévă și în ogrăḑile cu bucate, încâtŭ mai că nicĭ nu mai e lipsă a-le da de mâncare. In timpulŭ acesta ajunge, décă séra când se întorcŭ dela câmpŭ, li-se aruncă câțĭ-va pumnĭ de orḑŭ, ovĕsŭ, orĭ tĕrîțe.

Dintre tóte galițele, gâscele se potŭ mai bine îngrășa; carnea lorŭ încă este cea mai gustósă. De obiceiu gâscele menite pentru îngrășatŭ se îndópă, timpŭ de 3—4 sĕptĕmânĭ, cu cucuruzŭ muiatŭ în apă séu cu făină de orzŭ. Acésta se face de 3-orĭ pe ḑi.

Peste iérnă sĕ se lase numai atâtea gâsce, câte voimŭ sĕ avemŭ de prăsilă, deórece iernatulŭ lorŭ costă fórte multŭ.

Cum amŭ ḑisŭ, gâscile aducŭ frumosŭ câștigŭ pentru cei ce se ocupă seriosŭ cu ele. Ele jócă unŭ rolŭ destulŭ de însemnatŭ și în negoțŭ. La orașe se găsescŭ multe familii, carĭ trăescŭ, ba încă ișĭ adună și averĭ numai prin neg-oțulŭ cu gâscile; le cumpĕră dela sate eftine, le îngrașe și le vêndŭ scumpŭ.

Dér nu numai că gâscile îngrășate se vêndŭ cu prețurĭ marĭ, dér mai formézā și penele lorŭ unŭ articulŭ însĕmnatŭ de comerciu. De-altmintrelea e de însĕmnatŭ, că penele dela gâscele slabe suntŭ totdéuna mai fine, și se vêndŭ cu prețŭ mai bunŭ. O gâscă bună, smulgêndu-se de treiorĭ la anŭ, dă celŭ puținŭ o jumĕtate de fontŭ de pene. Gâscanii (gănsacii) se potŭ smulge îndată ce a datŭ căldura, după ce adecă au eșitŭ puii din găóce; de aci încolo se smulgŭ totŭ la 2 lunĭ odată până iérna; cu totulŭ adecă cam de 3—4 orĭ la anŭ. Gâscele cu pui nu trebue sĕ se smulgă pe câtŭ timpŭ puii suntŭ micĭ. Prin Iunie séu Iulie, când adecă puii nu se mai vîră sub aripĭ, putemŭ sĕ-i smulgemŭ și pe ei, ér în Augustŭ, orĭ Septemvre îi putemŭ smulge de-odată cu gâscele cele bĕtrâne. — Gâscele ucise trebue sĕ se smulgă îndată, până suntŭ încă calde.

Penele, după ce s'au uscatŭ de-ajunsŭ, le așeḑămŭ într'unŭ coșŭ de perină, dér nu este ertatŭ sĕ fiă apăsate, ci câtŭ se póte de înfênatŭ. Coșulŭ cu pene se ține apoi la unŭ locŭ uscatŭ și din când în când îlŭ mai batemŭ în mânĭ și-lŭ punemŭ la sóre, ér în serile lungĭ de érnă le scărmănămŭ. Penele astfelŭ pregătite se potŭ vinde apoi cu prețŭ fórte bunŭ.

Dintre *bólele gâscelorŭ* însĕmnămŭ: *ciuma.* Când acésta s'a ivitŭ între gâsce, numai decâtŭ trebue sĕ oprimŭ gâscele de-a mai merge la loculŭ obicînuitŭ de pășune și sĕ le ținemŭ în grădină, séu mai bine ḑisŭ la unŭ locŭ departe, de unde a isbucnitŭ ciuma. In astfelŭ de casurĭ e bine a se face asemenea și cu celelalte galițe.

In căldurile marĭ de peste vară, décă gâscele suferŭ lipsă de apă, adese-orĭ li-se facŭ *vermĭ la urechĭ.* In casulŭ acesta trebue sĕ le turnămŭ în urechĭ câțĭ-va picurĭ de oleu de lemnŭ.

Mai suferŭ gâscele și de *bóla căpiărei*, carea se póte cunósce din sĕmnulŭ, că gâsca capiă se întórce și se învêrte ne'ncetatŭ. N'avemŭ, decâtŭ sĕ împungemŭ numai decâtŭ pelița notătóre dintre ghiarele dela picióre, sĕ scăldămŭ apoi gâsca capiă în apă rece și prin acésta sigurŭ se va vindeca.

In fine, în casŭ când s'ar *umfla gușa*, sĕ dămŭ gâscei bolnave sĕ mănânce bucățĭ de pâne muiate în rachiu și amestecate cu bucățĭ mĕrunte de foi de varză. Prin acésta se va vindeca.

Pomăritulŭ.

Crenguțele de altuitŭ.

Crenguțele le luămŭ numai de pe pomĭ, carĭ acum producŭ, decĭ la carĭ le cunóscemŭ fructele, și nicĭ de câtŭ dela pomĭ neproductivĭ. Acele le tăiemŭ din érnă, în Faurŭ orĭ Mărțișorŭ, și le păstrămŭ în pivniță în arină (nășipŭ) până la timpulŭ altoirei. Atuncĭ le scótemŭ apoi și le folosimŭ. De nu am pututŭ însĕ lua crenguțele din iérnă, bună óră de nu am avutŭ pomĭ nobilĭ de-a îndemâna, orĭ chiar de am avutŭ, póte că nu avemŭ pivniță unde sĕ păstrămŭ crenguțele, în acelŭ casŭ luămŭ crenguțele atuncĭ, când prindemŭ a altui, — în Aprilie, pentru altoirile în copulare și crepătură, ér pentru altoirea în cójă, care se întêmplă numai în Maiu, încă le luămŭ în Aprilie baremĭ, décă nu le am luatŭ din érnă.

Décă luămŭ crenguțele în Aprilie, e destulŭ de le așeḑămŭ în pămêntŭ, la locŭ scutitŭ de sóre, îngropate de totŭ în pămêntŭ câtŭ numai vêrfurile sĕ le fiă afară, și de acolo totŭ scótemŭ când altuimŭ, ér celelalte totŭ în pămêntŭ le păstrămŭ. Nicĭ nu-i bine a scóte din pămêntŭ, orĭ chiar din pivniță, mai multe crenguțe odată, decâtŭ câte credemŭ, c'omŭ puté folosi în ḑiua aceea, că purtându-le de icĭ-colo, le usucă lesne vêntulŭ primăverei.

Orĭ că tăiemŭ crenguțele iérna, (ceea ce e mai bine), orĭ că le tăiemŭ primăvéra, sĕ punemŭ bine séma, că din care parte a pomului tăiemŭ crenguțele. Că cele din partea despre miéḑă-ḑi a pomului suntŭ cele mai bune, deórece ele suntŭ mai bine cópte și pe ele suntŭ mugurii mai bine desvoltațĭ.

Crenguțele apoi le tăiemŭ numai cele de unŭ anŭ de bĕtrâne și adecă cu puținŭ lemnŭ de doi anĭ sub ele, care se cunoscŭ după noduréțulŭ, ce lŭ au. Sub nodŭ cam de 2 degete tăiemŭ crenguțele și le așeḑămŭ în mĕnunchiurĭ frumóse, câtŭ de pe fiă-care pomŭ nobilŭ sĕ fiă rămurelele într'unŭ singurŭ mănunchiu; nicĭ nu amestecămŭ crenguțe în mănunchiurĭ de pe mai mulțĭ pomĭ, numai în casulŭ décă suntŭ chiar de aceea-șĭ specie și neamŭ. D. e. luândŭ crenguțe de pe unŭ mĕrŭ bătulŭ, nu le punemŭ în mănunchiu cu altele de pe unŭ mĕrŭ ponicŭ, nicĭ crenguțele de pĕrŭ Napoleonŭ cu cele de pĕrŭ muscatŭ.

Mănunchiurile le legămŭ frumosŭ și le înfășurămŭ cu o țiduliță, pe care scriemŭ numele pomului, de pe care le-am luatŭ. Astfelŭ, când prindemŭ la altuitŭ, luămŭ mai întâiu numai unŭ mănunchiu, și totŭ din elŭ altuimŭ până am folositŭ crenguțele tóte. Și cum am altuitŭ unŭ pomŭ, îndată-i punemŭ o țiduliță (biletŭ) pe care am scrisŭ specia mlădiței altuite, că de s'a prinde, și pomulŭ acela va fi de aceea specie. Și lucrulŭ acesta e fórte de lipsă, ca sĕ scimŭ din care neamŭ de pomĭ câțĭ avemŭ? Avemŭ destui orĭ că ne chiar întrecŭ, de putemŭ și vinde? Décă da, atuncĭ scimŭ cu bună séma ce vindemŭ, ér lucrulŭ acesta vré sĕ-lŭ scie cumpĕrătorulŭ negreșitŭ.

Așa facemŭ apoi cu fiă-care legătură de crenguțe, până am gătatŭ altuirea de primăvéra. Pentru altuirea de vara, aceste crenguțe nu mai suntŭ bune. Ele se iau de pe pomŭ atuncĭ, când apoi se și ia mugurulŭ de pe ele și se oculézā, cum vomŭ vedé la timpulŭ sĕu.

Céra de altuitŭ.

Avemŭ pădureții, avemŭ uneltele trebuinciόse, avemŭ și crengile nobile, acum așteptămŭ până colea ce prindŭ pădureții a se luci la cójă, ér mugurii a plesnì, a înverḑì, ceea ce se întêmplă de regulă în luna lui Aprilŭ, orĭ de se desprimăvărézā curêndŭ, chiar către finea lui Mărțișorŭ. Decĭ putemŭ prinde la altuitŭ. Dér până a nu scóte crenguțele de unde le avemŭ, spre păstrare, sĕ ne facemŭ céră de altuitŭ, séu cum se mai numesce, *alifiă de pomĭ*, că fără ea, la altuitulŭ de primăvéra, puțină ispravă putemŭ face.

E dreptŭ, că bĕtrânii noștri, unii vincelerĭ și alțĭ ómenĭ iubitorĭ de pomĭ, folosescŭ numai lutŭ cleiosŭ, frămêntatŭ cu pĕrŭ de vită, dér acela nu e destulŭ de bunŭ, ba pentru pomișorii tinerĭ, subțirĭ, nu e de locŭ bunŭ. Incă la pomĭ mai groșĭ, carĭ se altuescŭ în cójă — trécă-ducă-se, dér și la aceea mai bună este alifia. Și suntŭ multe, fórte multe soiurile de alifiă, dér nu tóte suntŭ de-o potrivă de bune. Că nu-i destulŭ, că am legatŭ cu o alifiă óre-care rană a pomului, ci trebue sĕ scimŭ înainte, că acea alifiă de bună sémă i-a ajutatŭ pomului ca sĕ-șĭ vindece rana curêndŭ. Multe soiurĭ de alifie însĕ nu au acéstă însușire, ba mai e și împrejurarea, că suntŭ focŭ de scumpe, cu deosebire în apotecĭ, (farmacii). Decĭ e bine ca sĕ ni-le scimŭ face noi de noi, că ne vinŭ multŭ mai eftine și apoi și suntŭ mai bune, numai sĕ ne deprindemŭ a-le face cum se cade.

Eu facŭ céra de altuitŭ așa: Imĭ câștigŭ *cérā de stupŭ*, *rĕșină négră*, *terpentinŭ grosŭ* și *sĕu;* din fiă care punŭ materiă totŭ pe o formă de multŭ, *sĕu* póte ceva și mai puținŭ. Ca sĕ le nimerimŭ bine, trebue căntărite, ca sĕ nu fiă mai multŭ dintr'una, decâtŭ din alta. După ce leam tóte de-a îndĕmână, iau o cratiță (tigaiă) de fierŭ, orĭ de lutŭ și punŭ sub ea cărbunĭ aprinșĭ. Foculŭ cu pară nu e bunŭ, că lesne sĕ póte furișa undeva sĕ ne facă daună; apoi afară de aceea, în cratița pusă numai pe cărbunĭ se topescŭ materiile numai încetŭ și multŭ mai bine, decâtŭ la flacără. Apoi nicĭ nu topimŭ céra de altuitŭ în casă, că topindu-se dă unŭ mirosŭ cam greu și grețosŭ pentru unii ómenĭ. In cratiță punemŭ mai *întâiu céra* și o lăsămŭ sĕ se topéscă bine până e fluidă cum se cade. Atuncĭ punemŭ numai decâtŭ în cratița cu céra cea fiértă totŭ pe atâta *rĕșină négră.* (De nu avemŭ négră, putemŭ pune rĕșină de bradŭ albă, numai câtŭ aceea fiind cu scórță și cu unele gozurĭ, e mai bine sĕ o topimŭ deosebitŭ și apoi în stare fluidă sĕ o strĕcurămŭ peste céră; asta încă e bună, de multe-orĭ cu de acésta mi-am făcutŭ alifia, și încă fórte bună). După ce prindŭ a fierbe bine, céra cu rășina la olaltă, de suntŭ totŭ unŭ fluidŭ, punemŭ *terpentinulŭ* celŭ grosŭ, érășĭ atâta, câtŭ a fostŭ porțiunea de céră, orĭ de rĕșină.

De însĕmnatŭ este, că de când am pusŭ cratița cu céra pe cărbunĭ, totŭ mestecămŭ cu unŭ bețigașŭ, ca sĕ nu sĕ lipéscă de vasŭ. Décă și terpentinulŭ este bine fluidŭ, mai punemŭ puținŭ *sĕu*, cam câtŭ o nucă, fiă chiar de celŭ de pe lumină, și éră mestecămŭ până și acesta e bine topitŭ.

Acum materia acésta fluidă o turnămŭ încetŭ într'unŭ blidŭ cu apă rece, curată. Ea îndată s'a făcutŭ turtă de-asupra apei; noi o totŭ apăsămŭ apoi în apă până se sleesce bine. Apoi ne ungemŭ mânile cu unsóre și prindemŭ turta aceea din apă și o frămêntămŭ bine în mânĭ, ca sĕ ese tótă apa din beșicuțele, ce s'au formatŭ în ea.

Durĕ ce am frământat'o bine, o facemŭ şuştuluci, adecă rudiţe ca degetulŭ de gróse şi câte de unŭ decimetru de lungĭ; acei şuştulucĭ îi învĕluimŭ apoi în hârtiă, ca sĕ nu ni-se lipéscă de haine, orĭ ca sĕ nu se lipéscă pulbere de alifiă. Din alifia acésta putemŭ lua când şi câtŭ ne trebuesce, cu vêrfulŭ bricégului, o lăţimŭ între degete şi o punemŭ pe rana pomului, unde se lipesce fórte bine, décă cumva nu plouă afară, orĭ décă nu-i din sémă afară frigŭ. Altcum pe plóiă şi rĕcélă mare nimenĭ nu altuesce.

S'ar întreba cineva, că de ce sĕ amestecăm chiar tóte patru materiile aceste, când facemŭ alifia; n'ar fi óre destulŭ şi numai trei, orĭ două materii la facerea alifiei? Étă de ce:

Céra singură ni-ar veni prea scumpă şi nu se lipesce aşa bine, ca décă o amestecămŭ cu rĕşină; numai céra cu rĕşina de o punemŭ, ni-o fură albinele de pe altoi, decĭ adăugămŭ şi terpentinulŭ, alŭ cărui mirosŭ nu place albinelorŭ; dér ca sĕ putemŭ mai lesne lăţi alifia între degete, punemŭ şi sĕulŭ şi atuncĭ e alifia în adevĕrŭ bună şi albinele nu o fură.

Acésta e alifia, ce o folosescŭ eu şi de două-ḑecĭ de anĭ, cu celŭ mai bunŭ succesŭ, şi decĭ acésta o şi recomandŭ cu deosebire orĭ şi cui, mai adăogândŭ, că cine vré sĕ altuéscă prin copulare, e bine ca alifia sĕ şi-o întindă pe o pânză îndată ce şi-a scos'o din apă; mai lesne o întindemŭ cu unŭ cuţitŭ încăldţitŭ. Din pânza aceea (care-i mai bună de e cârpă veche) sfărticămŭ, orĭ tăiemŭ câte-o peteluţă câtŭ degetulŭ şi înfăşurămŭ pomulŭ copulatŭ.

POVEŢE.

In contra strepeḑelei dinţilorŭ. Când dinţii se strepeḑescŭ din causa acrimei, este destulŭ pentru ai aduce în starea de înainte, frecându-i cu puţină sare de bucătăriă.

*

Sĕ luămŭ séma de sănătatea copiilorŭ noştri. Averea cea mai frumósă a Românului trebue sĕ fiă copilaşii sĕi. Românulŭ dóră pentru copii muncesce, pentru copii îşĭ trage bucăţica dela gură, pentru copii trăesce şi cea mai mare bucuriă, ce-o are elŭ, este bucuria de copiiĭ sĕi. Déră ca sĕ aibă Românulŭ bucuriă de copii, trebue sĕ grijéscă ca ei sĕ fiă sănătoşĭ. Bóla cea mai rea, care a început a secera de unŭ timpŭ încóce copiiĭ noştri, este bóla de gâtŭ, séu cum îi mai ḑicŭ anghina. Spre a feri copiiĭ de acésta bóla uricióśă, este bine a-i deprinde de micĭ ca sĕ-şĭ spele mai alesŭ séra înainte de culcatŭ gura şi gâtulŭ cu apă curată próspĕtă şi étă de ce: Décă se culcă copilulŭ cu gura şi cu gâtulŭ nespălatŭ, rĕmăşiţa mâncării, ce a mâncat-o şi se află printre dinţĭ orĭ şi pe peliţa gâtului, începe peste nópte a putreḑi, şi din putregaiulŭ acela se iscă apoi felurite bóle. Şi ér ar fi fórte bine sĕ-i deprindemŭ pe copiiĭ, ca ei sĕ se spele în tótă séra şi diminéţa cu apă próspĕtă pe peptŭ şi pe grumazŭ, apoi sĕ se ştérgă cum se cade cu ştergarulŭ, ca nu cumva sĕ se răcéscă căcĭ numai aşa vorŭ fi ei scutiţĭ de gâlcĭ, guturaiu şi alte rele. De altmintrelea ceea-ce spunemŭ aicĭ despre copii, sĕ o facă şi toţĭ ómenii în vêrstă.

Păstrarea slăninei. Eată unŭ mijlocŭ folositorŭ pentru păstrarea slăninei: După ce am lăsatŭ slănina 17 ḑile în sare, luămŭ o cutiă mică de lemnŭ, care va puté sĕ conţină 3 pănă în 4 bucăţĭ. In urmă aşeḑămŭ fênŭ pe fundulŭ ei şi înfăşurămŭ fiă-care bucată de slănină cu fênŭ şi le punemŭ înlăuntru, îngrijindŭ ca ele sĕ fiă despărţite între dênsele prin câte unŭ stratŭ de fênŭ. După ce cutia a fostŭ bine îndesată cu fênŭ în tóte părţile, o închidemŭ şi o punemŭ într'unŭ locŭ uscatŭ. Slănina astfelŭ păstrată nu va rânceḑi nicĭ odată.

Sciri comerciale.

B.-Pesta, 18 Martie. Negoţulŭ de producte, în genere, restrînsŭ, de manufacturĭ mulţămitorŭ. Numĕrarŭ în piaţă abundantŭ. Interese pentru efecte prima $3^1/_2\%$.

Cereale. Têrgulŭ de bucate pe pieţele esterne aprópe peste totŭ, a fostŭ móle din causă, că speculanţii au desvoltatŭ puţină activitate. Preţurile au scăḑutŭ, către sfêrşitulŭ sĕptĕmânei însĕ éră s'au consolidatŭ.

Victualie. Ó u ĕ $46^1/_2$—47 la 1 fl.: lada de 1440 bucăţĭ 30 50—31 fl. — P a s e r ĭ. Gâsce îngrăşate 5 50 pănă 7 fl. — celelalte 2 80—3·30 florinĭ, pui 90—1 30 florinĭ, curcanĭ 5—6 fl 50 părechea.

Têrgulŭ de viţei. Preţurile s'au ieftinitŭ. Vii 32—34 cr., prima 34—36 cr. chilogramulŭ, tăiaţĭ 50—52 cr. — M i e i 3—5.50 fl. părechia.

Păstăióse. Fasolea albă 6—6·50 fl., mazĕrea 8 50—9 50 fl., lintea 9 fl., mai bună, curăţită, 15 fl., hrişcă 4·25—4·50 fl. (suta de chilogr.)

Nucĭ. Fruntea de Tansilvania, 32—33 fl., de Bosnia 18·20.

Lâna a fostŭ căutată fórte tare de rêndulŭ acesta cu deosebire de liferanţĭ pentru armată, făcêndu-se astfelŭ transacţiunĭ neaşteptate. Preţurile bune.

MULTE ŞI DE TOATE.

Regina reginelorŭ.

La sfêrşitulŭ carnavalului se serbéză, în fiăcare anŭ, unŭ mare iubileu alŭ femeilorŭ frumóse din mahalalele Parisului. Ele suntŭ, de obiceiu, spălătorese şi îşĭ alegŭ o representantă a lorŭ, pe care o numescŭ „Regina reginelorŭ".

In anulŭ acesta a fostŭ regină cea mai frumósă spălătorésă din Parisŭ numită Eugenia Petit. In onórea ei s'a făcutŭ o mare serbare tradiţională şi pe stradele Parisului au trecutŭ numeróse carĕ de triumfŭ.

Cortegiulŭ era astfelŭ compusŭ:

In fruntea cortegiului se afla cavalcada studenţilorŭ universitarĭ; apoi urmau musicanţii, 15 carĕ ale lucrătorilorŭ, ale vênḑătorilorŭ din hale, pe urmă alte 18 carĕ, între carĭ se afla frumosulŭ carŭ alŭ d-nei Eugenia Petit, care avea în capŭ o corónă strălucită, împodobită cu diamante — darŭ datŭ de tóte societăţile din Parisŭ.

Pe carulŭ acesta se aflau o mulţime de dame de onóre, carĭ întovărăşiau pe d-na Petit ca pe o „Regină".

In urma carului ei triumfalŭ, veniau alte 18 carĕ, în carĭ se aflau representanţii tuturorŭ vênḑătorilorŭ din Parisŭ, ca comercianţii, bucătarii, măcelarii, spălătoresele, etc.

La urmă de totŭ au venitŭ alte 20 de carĕ alegorice, representândŭ pe tinerii veselĭ din Parisŭ.

Acestŭ cortegiu imensŭ, avea o lungime de 3 kilometri.

In carulŭ în care se afla „Regina reginelorŭ" se aflau peste 200 de persóne şi era trasŭ de 100 de cai.

Cheltuelile serbărilorŭ s'au ridicatŭ la 200,000 de fr.

„Regina reginelorŭ", adecă frumósa spălătorésă Petit a fostŭ aclamată căldurosŭ de mulţimea imensă, care sta pe stradă.

D-na Petit a fostŭ proclamată unanimŭ Regina tuturorŭ spălătoreselorŭ din Europa. Astfelŭ s'a sfêrşitŭ carnavalulŭ la Parisŭ.

*

O prieteniă pănă la mórte.

La Guthriesville (Pensilvania), unŭ oraşŭ mare şi cu multe afacerĭ comerciale, se aflau 3 prietenĭ, aşa de intimĭ şi de bunĭ, încâtŭ nicĭ-odată nu puteau trăi unulŭ fără altulŭ.

Unulŭ se chema Rogers, directorulŭ poştelorŭ, ér ceilalţĭ doi. Elston şi Kick.

In intervalŭ de 12 césurĭ, cei 3 amicĭ au dispărutŭ în modŭ curiosŭ.

Cu o ḑi mai înainte Rogers şi Elston s'au dusŭ la Westchester, unŭ oraşŭ la câţĭ-va chilometri departe de Guthriesville.

Abia s'a întorsŭ ér în oraşulŭ lorŭ şi Rogers a muritŭ imediatŭ pe stradă, lovitŭ de unŭ atacŭ de gută. Mâhnitŭ din causa morţii prietenului sĕu, Elston s'a suitŭ repede într'o trăsură şi a pornitŭ acasă. Pe drum însĕ calulŭ a căḑutŭ de-odată josŭ mortŭ. In momentulŭ acela venia tramvaiulŭ, care a trecutŭ peste Elston, rănindu-lŭ oribilŭ.

Nenorocitulŭ a muritŭ peste câteva minute la spitalŭ.

Auḑindŭ despre păţania prietinilorŭ sĕi, Kick a înebunitŭ deodată şi s'a dusŭ în grajdŭ unde s'a spênḑuratŭ.

*

Licitaţia unei menagerii.

O licitaţie de unŭ felŭ cu totulŭ nou a avutŭ locŭ la Londra.

E vorba de vênḑarea animalelorŭ dintr'o mare menagerie cunoscută sub numele de „Menageria regală din Windsor Castle".

Unŭ elefantŭ bine dresatŭ s'a vêndutŭ cu 215 livre (5375 francĭ, unŭ leu 170 livre (4250 francĭ), unŭ tigru 105 livre (2625 francĭ), pe când cămilele n'au fostŭ plătite de câtŭ cu 50 livre (1250 fr.), séu chiar 25 livre (625 francĭ.)

Preţulŭ unui ursŭ s'a urcatŭ la 5 livre (125 francĭ) şi hienele la 9 livre (250 francĭ) de capŭ.

Maimuţele au fostŭ vîndute cu 1 livră (25 francĭ) fiă-care.

Unŭ Kanguoron s'a vêndutŭ cu 17 livre (425 francĭ).

*

Doi ómenĭ morţĭ pentru unŭ câne.

Décă cânele e amiculŭ omului, apoi de sigurŭ că şi omulŭ e amiculŭ cânelui. Dovadă următórea întêmplare:

O femee cu numele Dutech din Parisŭ, a fostŭ găsită, într'una din ḑilele trecute, spânḑurată în odaia sa. Comisarulŭ de poliţie făcêndŭ constatările judiciare, a aflatŭ pe masă o scrisóre adresată lui. Conţinutulŭ scrisorii era următorulŭ:

„Domnule, când vei ceti rêndurile acestea eu voi fi mórtă. Mĕ sinucidŭ fiindŭ pré desperată din causa morţii bărbatului meu. Bărbatulŭ meu a muritŭ din causa ordonanţii d-lorŭ Lozé în contra câniloŕŭ.

„Vĕduva Dutech, bijutieră, str. Chapel No. 48."

Intr'adevĕrŭ, că bărbatulŭ ei avé unŭ câne fórte frumosŭ pe care ilŭ iubé fórte multŭ. D. Lozé însĕ dăduse o ordonantă ca toţĭ câni aflaţĭ pe străḑĭ sĕ fie băgaţĭ în dubele ambulante şi apoi daţĭ pe mâna hengherilorŭ. Unŭ agentŭ de poliţie vĕḑêndŭ pe stradă cânele lui Dutech, a făcutŭ cu elŭ ceea ce i se poruncia în ordonanţa poliţienéscă.

Bietulŭ bijutierŭ s'a înbolnăvitŭ de năcazŭ că a perdutŭ cânele iubitŭ şi de desperare a muritŭ peste 4 ḑile. Femeia s'a spênḑuratŭ.

Iată dér doi ómenĭ morţĭ pentru unŭ câne! La noi óre s'arŭ întêmpla totŭ aşa? Mi se pare că ar fi din contră. Adecă ar muri tocmai din pricina câniloŕŭ lăsaţĭ liberĭ pe stradă şi care adese-orĭ turbéză şi muşcă trecĕtorii.

*

„Şerpĭ veninoşĭ în Europa".

Unŭ profesorŭ dela universitatea din Zürich, (Elveţia) dr. Kaufman, a făcutŭ şi publicatŭ o interesantă statistică a tuturorŭ muşcăturilorŭ de şerpĭ întêmplate în Elveţia de 40 de anĭ încóce.

Numĕrulŭ tuturorŭ casurilorŭ atinge cifra de 63, dintre carĭ 53 pricinuite de vipere de Jura şi 10 de cele-l'alte soiurĭ de vipere. Unspre-ḑece din cei muşcaţĭ au fostŭ copii mai micĭ de 10 anĭ.

In marea maioritate a casurilorŭ, muşcăturile au fostŭ la mână şi la degete şi s'au întêmplatŭ la culesŭ de mure, adunărĭ de aşchii etc. In două casurĭ aceeaşĭ viperă a muşcatŭ pe rêndŭ două persóne şi a doua muşcătură a avutŭ unŭ efectŭ totŭ atâtŭ de violentŭ, ca şi cea dintâiu.

Optŭ casurĭ, din aceste muşcăturĭ au fostŭ mortale. Mórtea a venitŭ în timpŭ dela 8 óre pănă la 5 ḑile.

Două casurĭ cu deosebire interesante au fostŭ: Unŭ copilŭ de unŭ anŭ şi jumĕtate muşcatŭ de unŭ *capŭ de viperă* tăiatŭ de către trunchiu la secere, a muritŭ după 18 óre. Unŭ altŭ copilŭ, de aceeaşĭ vêrstă, a fostŭ muşcatŭ de mână pe când dormea în leagănŭ, şi a muritŭ după 8 óre. Unŭ păstorŭ din Bergell şi-a tăiatŭ degetulŭ muşcatŭ, cu unŭ bricégŭ şi s'a vindecatŭ.

Tragerĭ la sorţĭ.

3% losurĭ onciare em. II din 1889. 6 Martie. ser. 142/47 1482/9 1793/49 2304/8 2524/19 3635/21 3665/40 4489/15 5553/22 5628/3 6190/7 6470/12 6588/19 7176/22.

In amortisare ser. 1675, 5169, 7322.

Din câştigurile de mai înainte suntŭ neridicate ser. 123 n. 48. 413 n. 35, 431 n. 25 6269 n. 27; ér din amortisare ser. 104. 110, 312, 494. 1709, 1769, 1979, 2205, 3952, 6295, 7745.

Basilica, neridicate din tragerile de pănă acum: ser. 44/71 99/37 161/35 164/70 197/48 201/44 202/17 319/48 325/71 326/15 400/38 438/88 571/43 592/19 679/64 802/55 813/54 828/32 859/34 882/71 884/33 898/89 929/51 1067/61 1073/100 1075/44 1094/62 1233/43 1237/72 1239/81 1289/75 1319/19 1385/4 1385/40 1398/13 1443/46 1485/72 1509/81 1542/96 1650/24 1696/78 1715/48 1851/55 1890/34 1936/26 1942/51 1970/48 1998/18 2169/37 2183/25 2269/61 2287/66 2378/48 2518/87 2525/8 2577/15 2628/43 2660/38 2677/55 2683/45 2713/94 2737/46 2742/46 2750/20 2769/40 2828/92 3000/83 3034/93 3137/54 3239/42 3277/23 3334/1 3413/64 3437/55 3438/22 3546/1 3692/44 3711/29 3725/96 3782/100 3792/15 3837/53 3851/36 3890/37 3922/59 3950/28 4153/21 4363/11 4437/12 4459/61 4459/89 4528/65 4534/35 4544/43 4585/70 4610/39 4678/92 4700/11 4794/20 4816/23 4874/48 4937/71 4965/50 5008/70 5091/37 5140/9 5140/77 5156/95 5240/53 5295/49 5488/29 5498/65 5597/2 5627/86 5629/97 5705/15 5714/49 5781/3 5836/19 6093/39 6182/68 6216/10 6222/90 6251/65 6326/26 6367/34 6444/21 6462/7 6467/64 6559/82 6603/96 6704/45 6779/91 6978/78 7093/17 7107/11 7273/64 7338/37 7378/41 7424/71 7465/60 7494/76 7559/68 7592/94 7623/77 7709/13 7718/9 7725/73 7745/88 7783/27.

Din amortisare ser. 6, 63, 67, 89, 192, 232, 330, 361. 419, 510, 589, 601, 622, 628, 798, 890, 891, 938, 991, 1138, 259, 267, 281. 374, 375, 446, 469, 529, 615, 630. 670. 780, 853, 902, 917, 936, 955, 2174, 232, 246, 365, 393, 395, 397, 407, 411, 471, 529. 530, 653, 853. 3031, 037, 134 138. 163, 224, 336, 388, 448, 453, 483, 496, 531. 687, 701, 722, 745, 790, 803, 970 4148, 180, 183, 275, 401, 404 630. 644. 808, 925, 965, 5012. 347, 396, 411, 412, 419, 425. 433, 479, 555, 574, 603, 739, 920, 6014, 100, 155, 203, 246, 249, 375, 388, 593, 596, 597, 735, 754, 780, 809, 7003, 164. 262, 272, 273, 344, 350, 382, 429, 501, 524, 568, 657, 675, 719, 971.

Călendarulŭ sĕptĕmânei.

Februarie. are 28 dile. Germânarŭ.

1893 Dilele sĕptĕm.	Călendarulŭ Iulianŭ	Călend. Gregorian	Sôrele résare	Sôrele apune
Dum.	D. 5 C. Ben. și Alex.	26 E. 6 D. floriile	5. 50	6. 22
Luni,	Sf. martir Agapiu	27 Ioan Damasc.	5. 48	6. 23
Marțĭ,	S. m. Savin Papa	28 Ioan Cap.	5. 46	6. 25
Mercurĭ,	C. Alexe om. l. D deu	29 Ciril	5. 44	6. 26
Joi,	S. p. Ciril Aep. Ier.	30 Joia mare	5. 41	6. 28
Vinerĭ,	M. Hrisant și Darie	31 Vinerea mare	5. 39	6. 30
Sâmb.	S.ți ucișĭ în munțĭ	1 April. Sâm. P.	5. 36	6. 31

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Martie 1892.

Renta ung. de aurŭ 4% . . .	115.90
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$%	95.65
„ „ „ „ argint $4^1/_2$%	122.65
Oblig. „ „ „ de ost. I. emis.	101.75
„ „ „ „ „ „ II „	120.35
„ „ „ „ „ „ III „	—.—
Bonurĭ rurale ungare	—.—
„ „ croato-slav. . . .	96.—
Despăgubirea dijmei de vin . .	—.—
Imprum. ung. cu premii. . . .	97.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghed.	154.75
Renta de hârtie austr.	144.75
„ „ argint „	98.85
„ „ aurŭ „	98.70
Losurĭ din 1860	117.20
Acții de-ale Băncei austro-ung .	149.50
„ „ „ ung. de credit.	984.—
„ „ „ aust. de credit.	419.—
Argint	355.50
Galbenĭ imp.	5.72
Napoleondorĭ	9.65
Mărcĭ imp. germ.	$59.37^1/_2$
London (lire sterlinge)	121 35
Rente de corône austr. . . .	96 90
„ „ „ ungară . . .	95.20

Cursul pieței Brașov.

Din 25 Martie 1893.

Bancnote rom.	Cump.	9.55	Vênd.	9.58
Argintŭ român.	„	9.48	„	9.52
Napoleon-d'orĭ	„	9.60	„	9.64
Galbenĭ	„	5.58	„	5.63
Ruble rusescĭ	„	$1.26^1/_2$	„	—.—
Mărcĭ germane	„	58.60	„	59.20
Lire turcescĭ	„	—.—	„	—.—
Scrisurĭ fonc. Alb. 6%		101.—	„	—.—
„ „ „ 5%		—.—	„	—.—

Prețurile cerealelor din piața Brașovŭ.

Din 24 Martie 1893 n.

Mĕsura sĕu greutatea	Calitatea.	Valuta austriacă. fl.	cr.
1 H.-L.	Grâu cel mai frumos	5	90
„	Grâu mijlociu . .	5	70
„	Grâu mai slabŭ . .	5	—
„	Grâu mestecatŭ . .	4	40
„	Sĕcară frumôsă .	3	30
„	Sĕcară mijlocia .	3	10
„	Orzŭ frumosŭ .	3	20
„	Orzŭ mijlociu .	3	—
„	Ovĕsŭ frumosŭ .	2	—
„	Ovĕsŭ mijlociu .		—
„	Cucuruzŭ	3	10
„	Mălaiu	3	20
„	Mazĕre	6	—
„	Linte	12	—
„	Fasole	3	50
„	Sĕmênță de inŭ . .	10	—
„	Sĕmênță de cânepă	4	—
„	Cartofĭ	—	90
„	Măzĕriche	—	—
1 kilă	Carnea de vită . .	—	25
„	Carnea de porcŭ .	—	48
„	Carnea de berbece	—	—
100 kil.	Sĕu de vită prôspĕtŭ	23	—
	Sĕu de vită topitŭ	33	—

Bursa din Bucurescĭ

din 22 Martie n. 1893.

Valorĭ	%	cump.
Rentă română perpetuă 1875	5%	101.—
Renta română amortisabilă . .	5%	$98.^1/_4$
dtto	4%	$84.^1/_2$
Renta rom. (rurale convertite)	6%	$103.^1/_2$
Oblig. de statŭ C. F. Române	6%	—.—
idem idem	4%	—.—
Imprumutulŭ Openheim 1866 .	8%	—.—
Imprumutulŭ Oraș. Bucurescĭ	5%	—.—
idem idem din 1884	5%	$90.^1/_2$
idem idem din 1890	5%	$91.^3/_4$
Impr. or. B. cu prime Loz. fr. 20	—	—.—
Credit fonciarŭ ruralŭ	7%	—.—
idem idem . . .	5%	96.—
Credit Fonc. Urb. din Bucurescĭ	7%	103.—
idem idem	6%	$102.^1/_2$
idem idem	5%	91.—
Credit Fonc. Urban din Iașĭ. .	5%	82.—
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	10 fr	279.—
	V. N.	—.—
Banca Națion. ult. div. 84.45	500	1620
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	—.—
Naționala de asig. ult. div. 36 lei	200	—.—
Banca Rom. ult. div. fr. 12.— .	500	—.—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 5 l.	204	—.—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	—.—
Soc. Rom. de Hârtie ult. 00	100	—.—
Soc. de Reas. ult. div. 16 l. aur	200	—.—
Societ. de Constr. ult. div. . .	—	—.—
Societ. de Hârtie ult. div. . .	—	—.—
20 francĭ aur	—	20.05
Banca Națion. a României .	—	—.—
Scompt.	6%	
Avansurĭ pe efecte	7%	
vansurĭ pe Lingourĭ	6%	

Cursulŭ losurilorŭ private

din 22 Martie n. 1893.

	cump.	vinde
Basilica . . .	8.40	8.80
Creditŭ	201.—	208.—
Clary 40 fl. m. c. . .	58.25	58.75
Navig. pe Dunăre . .	140.—	142.—
Insbruck	25.25	26.25
Krakau	24.—	24.75
Laibach	22.50	23.50
Buda	61.50	62.50
Palffy	58.—	59.—
Crucea roșie austr. . .	18.70	19.—
dto ung. . .	13.25	13.50
dto ital. . .	14.—	14.50
Rudolf . . .	25.25	26.25
Salm . . .	69.—	70.—
Salzburg	26.50	27.25
St. Genois . . .	67.—	69.—
Stanislau	35.—	—.—
Trieitine $4^1/_2$% 100 m. c.	141.—	142.50
dto 4% 50 .	67.—	—.—
Waldstein . . .	46.50	47.—
Windischgrätz . . .	76.—	—.—
Sêrbescĭ 3% . . .	42.90	43.50
dto de 10 francĭ	—.—	—.—
Banca h. ung. 4%	132.25	133.50

Bursa de mărfurĭ din Budapesta

din 22 Martie n. 1893.

Sĕmințe	Cualitatea per Hect.	Prețulu per 100 chilogr. dela	până
Grâu Bănățenescŭ	80	—.—	—.—
Grâu dela Tisa	80	8.—	8.05
Grâu de Pesta	80	7.95	8.—
Grâu de Alba-regala	80	7.95	8.—
Grâu de Bácska	80	—.—	—.—
Grâu ung. de nordŭ	80	—.—	—.—

Sĕmințe vechĭ orĭ nouĕ	soiulu	Calitatea per Hect.	Prețulu per 100 chilgr. dela	până
Sĕcară		70—72	6.20	6.35
Orzŭ	nutrețŭ	60—62	4.90	5 20
Orzŭ	de vinars	62.—	5.35	5.80
Orzŭ	de bere	64.—	6.10	7.30
Ovĕsŭ		39.41	5.65	5.95
Cucuruzŭ	bănăț.	75	4.65	4.75
Cucuruzŭ	altŭ soiu	73	4.40	4.50
Cucuruzŭ	„	—	.—	—.—
Hirișcă	„	—	4.40	4.50

Productediv. (Prețulu pe 100 chilograme.)	Soiulŭ	Cursulŭ dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungur.	43.—	53.—
—	francesă		—.—
—		—.—	—.—
„	roșiă	61.—	70.—
Oleu de rap.	rafinatŭ duplu	32.—	2.50
Oleu de in		5.75	55.95
Uns. de porc	dela Pesta	61.50	62.—
„	dela țeră	—.—	—.—
Slănină	svêntată	48.50	48.09
„	afumată	56.—	56.50
Sĕu		39.—	41.—
Prune	din Bosnia în buțĭ	21.50	22.—
„	din Serbia în sacĭ	20.50	21.—
Lictarŭ	slavonŭ nou	19.—	19.50
„	bănățenescŭ	18.50	19.—
Nucĭ	din Ungaria		
Gogoșĭ	ungurescĭ		
„	sêrbescĭ		
Miere	brută	—.—	—.—
„	galbină strecurată	35.—	37.—
Ceară	de Rosenau	142.	148.
Spirtŭ	brutŭ	13.50	13.75
„	Drojdiuțe de spirt	15.25	15.50

Têrgulŭ de rîmătorĭ din Steinbruch. La 20 Mart. n. starea rîmătorilorŭ a fostŭ de 126,455 capete, la 21 Martie au întratŭ 1100 capete și au eșitŭ 1332 remânêndŭ la 22 Martie unŭ numĕrŭ de 126,223 capete. — Se notéză marfa: *ungurésca* veche, grea dela 49— până la 50.— cr. marfă *ungurésca* tineră grea dela $53^1/_2$ cr. până la 54. cr., *de mijlocŭ* dela 53—. cr. până la 54— cr. *ușóră* dela 50— cr. până la 52— cr. — *Marfă țĕrănéscă* grea dela 49 până la 51— cr. — *de mijlocŭ* dela 49— cr. până la 51— cr. *ușóră* dela 49 cr. până la 51— cr. — *Marfă de România Bákony* de grea dela — cr. până la — cr. transitto mijlociă grea dela — cr. până la — cr. însĕ transito ușóră dela — cr. până la — cr. transito dto țepósă grea dela — cr. până la — cr. transito mijlociă dela — cr. până la — cr. *Marfă sêrbéscă* grea dela $49^1/_2$ $50^1/_2$ cr. transito, mijlociă grea dela $49^1/_2$—$51^1/_2$ cr. transito ușóră de la 49—50 cr. Porcii îngrășațĭ de unŭ anŭ dela — cr. până la — cr., îngrășațĭ cu cucuruzŭ dela — cr. până la — cr., îngrășațĭ cu ghindă dela — cr. până la — cr. Cântăritĭ la gară cu 4

Proprietarŭ **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maiorŭ.**

Nr. **3689**—1893.

PUBLICAȚIUNE.

Aducêndu-se la cunoscința acestui magistratŭ ca oficiu de meserii, cumcă mulțĭ lucrătorĭ, sodalĭ și ucenicĭ, carĭ suntŭ introdușĭ ca membri în cassa lucrătorilorŭ morboșĭ din Budapesta sĕŭ în reuniunĭ de morboșĭ private locale; suntŭ de convingere, cumcă nu suntu obligațĭ, de a se face membri la cassa cercuală de morboșĭ, — se aduce prin acésta la cunoscință, că pentru acei ocupațĭ la o meserie, fabrica sĕu negoțŭ în comitatulŭ Brașovŭ **există legalminte numai o cassă pentru bolnavĭ si anume cassa brașovénă cercuală pentru bolnavĭ.** La acéstă cassă suntŭ obligațĭ de a participa ca membri toțĭ acei ocupațĭ la vr'o meserie, comerciu sĕu fabrica.

Se înțelege de sine, cumcă le stă în libera voie, ca sĕ fie membri și la alte casse.

Brașovŭ 18 Martie 1893.

Magistratulŭ orășenescŭ.

78,2—2.

Nru. **3773**—1893.

Publicațiune.

În primăvéra acésta se vêndŭ din plantațiunile oficiului orășenescŭ forestieral următórele plante:

A) **In revierulŭ orășĕnescŭ-timișanŭ:**

a) din plantațiunea (sub Crucurulŭ-mare)

1. Molivi, 5—6 anĭ, 10.000 bucățĭ à milla . . . fl. 12.—
2. „ 4—5 „ 10,000 „ „ „ . . . „ 10.—
3. „ 3 „ 2,000 „ „ „ . . . „ 6.—

b) Din grădina forestierală orășĕnéscă și timișana:

3. Molivĭ, de 2 anĭ . . . . 200 bucățĭ, à fl. —.1 cr.
4. „ „ 3 „ (înălțime până la 20 cm.) . . 500 bucățĭ „ „ —.2 „
6. „ „ 4—5 „ „ „ „ 30 „ . . 100 „ „ „ —.4 „
7. bradĭ albi de 2 „ . . . . 200 „ „ „ —.2 „
8. „ negri „ 2 „ . . . . 100 „ „ „ —.1 „
9. „ „ „ 5 „ . . . . 109 „ „ „ —.6 „
10. „ (Weymont) de 5 anĭ . . . . 100 „ „ „ —.10 „

B) **In revierulŭ Krizbav (Komlos):**

11. Brazĭ albĭ . . . de 12 anĭ 800 bucățĭ . à fl. —.10 cr.
12. „ „ . . . . „ 7—8 „ 1700 „ . „ „ —.5 „
13. „ negri . . . . „ 7 „ 500 „ . „ „ —.5 „
14. „ melezĭ . . „ 6—7 „ 400 „ . „ „ —.5 „
15. „ (Weymont) . „ 8 „ 60 „ . „ „ —.6 „

Amatoriĭ 'șĭ potŭ cumpĕra astfelŭ de plante din revierulŭ orășĕnescŭ-timișanŭ dela cassa orășĕnéscă forestierală (localitatea magistratului, strada porțiĭ) in decursulŭ órelorŭ oficióse dela 7—11 óre, pe cândŭ acele în revierulŭ Krizbavŭ în fie-care Lunĭ și Joĭ în biroulŭ revierului orășĕnesc în Krizbavŭ la administratorulŭ Alfred Pomarius, dela 8—12 óre a. m.

Brașovŭ, 18 Martie 1893.

80 2—2. **Magistratulŭ orășĕnescŭ.**

1. **Die Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.) **Zürich**
sendet **direct** an **Private: schwarze, weise** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11.65** p. Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarlen 5 kr. Porto nach der Schweiz.

Neapărat de lipsă pentru fiăcare familiă este

Caféua-Malz a lui Kathreiner Kneipp

cu gustŭ de cafea bóne

Acésta este avantagiosŭ că póte inlocui caféua amestecată cu cichorie oferândŭ o cafea **hrănitóre şi gustósă, un escelent surogat la cafea.** De recomandat pentru femei, copii şi bolnavĭ.

Pădiţi-ve de imitaţiă.

Se află în totŭ loculŭ. 11—52.) ½ **Kilo 25 cr.**

Ultima vêndare totală a depoului rĕmasŭ

Marea bancrută!

New-York şi **Londra** n'au lăsatŭ necruţatŭ nicĭ continentulŭ europênŭ şi **marea fabrică de argintăriă** s'a vĕdutŭ necesitată sĕ dăruiéscă întregulŭ ei depositŭ în schimbulŭ unei rĕsplate micĭ pentru muncă. Eu sunt imputernicitŭ sĕ îndeplinescŭ acestŭ mandatŭ.

Eu dăruescŭ

prin urmare orĭ cui, fiă **bogatŭ** orĭ **sĕracŭ**, următórele obiecte pentru mica sumă de **fl. 6. 30.** şi adecă:

6 cuţite fine de masă cu lamă veritabilă englesă,
6 furculiţe de argintŭ patentŭ americanŭ dintr'o bucată,
6 lingurĭ de argintŭ patentŭ americanŭ,
12 linguriţe de argintŭ pentru cafea patentŭ americanŭ,
1 lingură de argintŭ pentru supă patentŭ americanŭ,
1 lingură de argintŭ pentru lapte patentŭ americanŭ,
6 cescĭ Victoria englesescĭ,
2 candelabre de masă,
1 strecurătóre pentru céiu,
1 zaharniţă,
42 bucăţĭ la unŭ locŭ.

Tóte cele 42 de obiecte susŭ amintite au costatŭ mai înainte fl. 40 şi acum se potŭ cumpĕra pe preţulŭ bagatelŭ de fl. 6.30. Argintulŭ patentŭ americanŭ este unŭ metalŭ albŭ, care îşĭ păstréză colórea argintului 25 de anĭ, despre ceea ce se garantéză.

Cea mai bună dovadă, că acestŭ inseratŭ nu e

o şarlataniă

mĕ simtŭ îndatoratŭ în publicŭ, că orĭ cine, căruia nu-i convine marfa ii trimitŭ banii inapoi, nimenea însĕ sĕ nu trécă cu vederea ocasiunea acésta favorabilă de-aşĭ procura acéstă **garnitură** pompósă până se mai află.

Se trimite numai cu rambursă postală séu cu trimiterea înainte a sumei.

Cu deosebire recomandŭ prafulŭ de curăţitŭ aceste obiecte, o cutie dimpreună cu indicarea folosirei costă 15 cr.

P. Perlberg's Agentur
der verein. amerik. Patent-Silberwaaren-Fabrik,
Wien, I. Deutschmeisterplatz Nr. 4—5.

Domnulŭ Dr. Med. Bönisch mia recomandatŭ garnitura. Vĕ rogŭ a'mĭ trimite şi mie cu Domnealui. **Robert Hild,**
Freiberg, 21/12 1892. şefŭ de gară.

Trimetemŭ o astfelŭ de garnitură. E fórte recomandabilă.
Jarkovacz, 9/1, 1893. **Csidomir Petrof,** Profĕsor.

48,3—3.

---

100 carĕ de fânŭ bunŭ de rîtŭ
se află de vêndare

la **Alexandru Moldovanŭ** proprietariŭ în **Chirileu** (Kerellŏn) comit. Têrnavei-micĭ (Kis-Küküllőmegye).
Gara de trenŭ în apropriere. (P. u. **Kerellő-Szt.-Pál.**)

74 3—3.

Cum sĕ îngrijesce pelea feţei şi pĕrul?

Farmacia
ROZSAVÖLGYI IMRE
Budapest VI. Szabolcs-utcza 19.

Trimete cu preţŭ de 15 cr. în mărcĭ postale **2 instrucţiunĭ detailate** despre acésta. Acolo sĕ potŭ cumpĕra remedii nevătămătare recomandate de autorităţĭ specialiste contra **pistruilorŭ** şi **petelorŭ de sóre**

Dermolin-creme preţulŭ	**75 cr.**
Dermolin (apă de spălatŭ faţa)	**75 cr.**
Dermolin-pudră	**80 cr.**

La comande se dă instrucţia gratis. — Trimiterea cu rambursă.

64. 4—8.

Dintre tóte hărtiile pentru ţigarete este recunoscută de cea mai bună hărtia de ţigarete veritabilă franţuzéscă

„Le Gloria“

fabricaţiunea d-lorŭ
JOSIFŬ BARDOU & FILS în
PERPIGNAN—PARIS.

60 medalii de aurŭ, 16 diplome de onóre marĭ, 20 diplome „Hors Concours“.

„Le Gloria“ este hărtia, care în fineţă şi bunătate întrece tóte celelalte hărtii de cigarete ce esistă.

„Le Gloria“ este numai atuncĭ veritabilă, déca fiăcare cărticică pórtă firma IOSIFU BARDOU & FILS.

„Le Gloria“ se efectuéză cu marginele netede séu crestate (perforate.)

„Le Gloria“ se efectuéză şi ca **tuburĭ** şi adecă într'o calitate neîntrecută de fină.

„Le Gloria“ este de căpĕtatŭ în **Braşovŭ** la tóte marchetăniile şi băcăniile en-gros, precum şi la fiă-care debitantŭ mai bunŭ de tutunŭ. 52.—11.

AVIS!

Imĭ permitŭ a atrage atenţiunea asupra marelui asortimentŭ

de Nouveautés de primăvéră şi vară în Stofe de lână, Mĕtase, Zephir-Plisse, Batist, Atlas-Satin, Levantin etc.

Casă de mărfurĭ D. LESSNER.

Viena, VI. Bezirk, Mariahilferstrasse Nr. 83, Parterre şi Mezzanin.

Recomandămŭ următórele Nouveautès:

Camgarn lână curată	120 cm. lată pr. Metru 1 fl 10 şi 1 fl. 15 cr.	**Nouveauté changeant,** lână curată	90 cm. lată pr. Metru 70 cr. şi 80 cr.
„ „ „	130 „ „ „ „ 1 „ 50 „	**Nouveuté** cu mĕtasă	85 „ „ „ „ 60 „
Nouveauté melée	120 „ „ „ „ 1 „ 40 „	**Broche**	85 „ „ „ „ 42 „
Diagonal (fără concurenţă)	130 „ „ „ „ 1 „ 40 „	**Changeant travers**	95 „ „ „ „ 1 fl. — „
Specialitate cu mĕtasă	120 „ „ „ „ 1 „ 80 „	**Etoffe ligné**	100 „ „ „ „ 1 „ 25 „
Diagonal excellentŭ	120 „ „ „ „ 1 „ 80 „	**Loden**	130 „ „ „ „ 1 „ 10 „
Cordone	120 „ „ „ „ 2 „ 10 „	**Loden,** calitate fórte bună	1 „ 90 „
Electrique	130 „ „ „ „ 2 „ 30 „	etc. etc. etc.	

Recunoscute ca stofe **fórte solide şi eftine.** În localităţile Mezzanin. **Depou mare de Covóre şi perdele.**

Pentru provinciă Jurnale marĭ ilustrate şi colecţie de mustre gratis şi franco.

51,3—6.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.